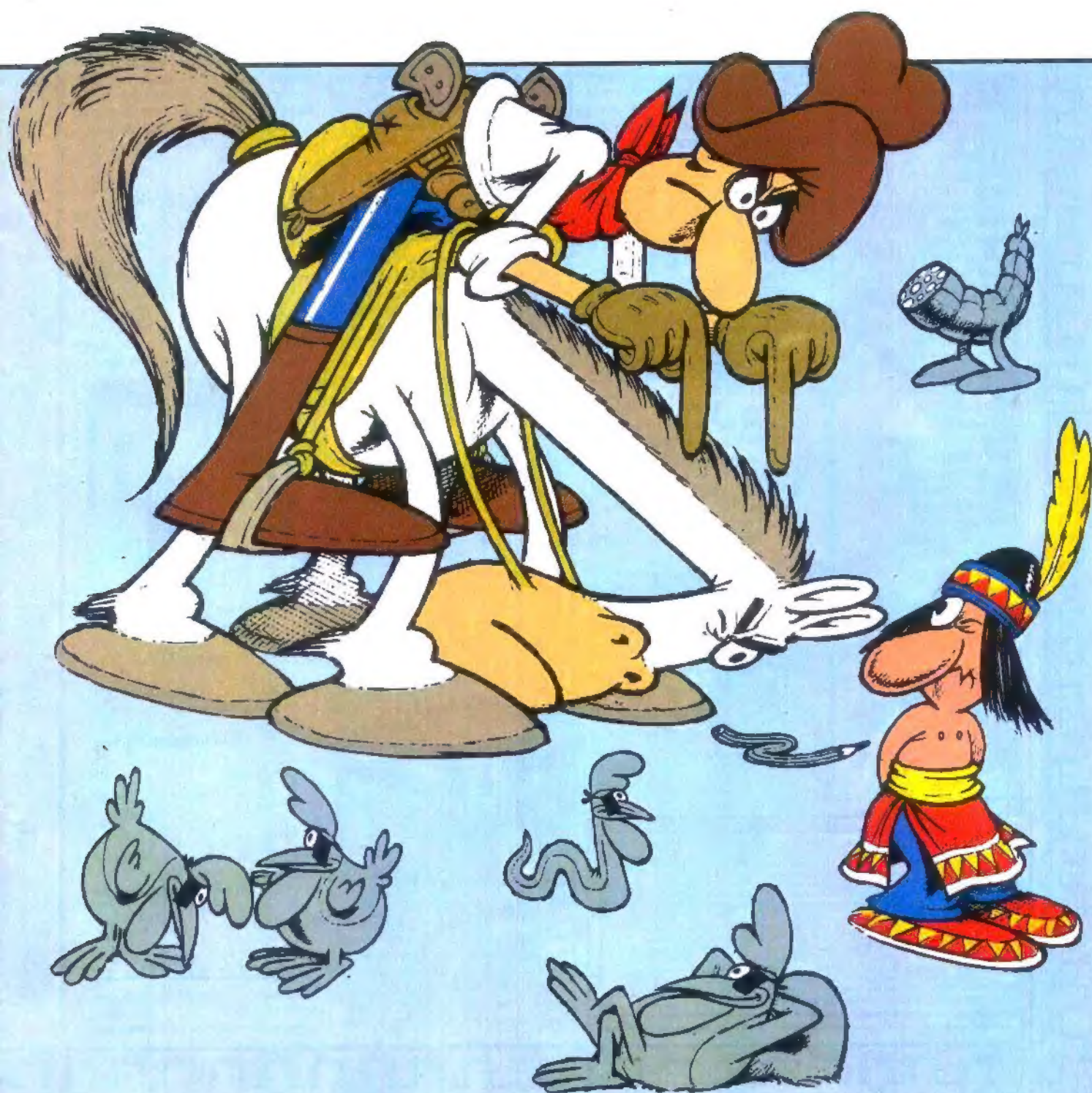

STRIPWEEKBLAD

POEP

nr 2
12 jan. 1973
prijs 90 cent

COCCO KAKEL
Peter Koelewijn
Alles over Beren

REDACTIE

Maarten Boom
Jan van Erp
Cees de Groot
Frits van der Heide
Hans Keeris
Jan de Rooij
Marijke Scholten
Anneke van Wissen
Sander Wijgman

VASTE

MEDEWERKERS

Henk Albers
Dino Attanasio
Bert Baakman
John Bakker
Claire Bret  cher
Gideon Brugman
Yvan Delporte
Robert Gigi
Julius de Goede
Jan van Haasteren
Lo Hartog van Banda
Frank Bj  rn Jensen
Daan Jippes
Guus de Jong
Henk 't Jong
Fred A. Juisling
Rob Klases
Tonny Koot
Hans Kresse
Marianne de Kruyff
Anton Kuyten
Martin Lodewijk
Willy Lohmann
Jos Looman
Norman MacDonald
Dick Matena
Jan Meulendijks
Herbert Meijer
Richard Pakker
Peter de Smet
Peter van Straaten
Albert Weinberg
Jan Wesseling
Rinus Wilms
Ger van Wulften

Stripweekblad

een uitgave van
Oberon BV
postbus 6003, Haarlem
tel. 023-319200

Interviews

Ik ben al enkele jaren op uw uitstekende blad geabonneerd en heb er nog nooit een moment spijt van gehad. De strips zijn geweldig, maar daar wil ik het niet over hebben. Wat mij bijzonder boeit, zijn de artikelen over de tekenaars. Ze zijn erg interessant om te lezen en hopelijk volgen er nog veel meer (ook tekstschrijvers). Nu begrijp ik wel dat u dan met een moeilijkheid komt te zitten. De drie tekenaars die tot nu toe geïnterviewd zijn, waren Nederlanders, maar u publiceert ook werk van Belgen en Fransen (Greg, Hermann, Paape, Tibet,

Duchateau, Graton). Het zal aanzienlijk lastiger zijn hen te bereiken dan de mensen die de hele dag de redactielokalen in- en uitlopen, maar ik hoop dat u wat verzint, ook deze zeer kundige tekenaars en schrijvers aan bod te laten komen.

Eddy Hengeveld, Utrecht

Wij doen ons best.

Stukje

Ik wou graag weten hoeveel Obelix weegt, en of u eens een keer een stukje van Billie Turf in PEP wilt plaatsen.

C. Bloem, Qude Pekela

Billie past niet in PEP. Obelix weegt ongeveer 1/100, of misschien 1/1000, van een menhir. Het hangt van de menhir af.

Bale

Ik zit nu al 9 jaar op PEP en ik heb het altijd beregoed gevonden. Maar nu is het toch bale geworden door de zwart/wit strips die zeer slecht zijn. Dat wilden wij even zeggen. Dank voor uw aandacht.

Ronald Knip en Gertjan Hoenderdos, IJmuiden

Geen dank.

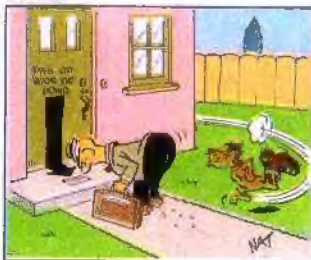
WW

Ik kom even een strip/guur, dat letterlijk alles heeft en het magistraal te boven gaat, uit het slijk van alle tot dusverre kritiek halen. Namelijk onze meesterlijke Wellington Wish. Ik kan eenvoudig niet begrijpen dat sommige lezers dit slecht, slap of waardeloos vinden. In de laatste 12 PEPs waren er maar liefst 9 mensen die WW zeer slecht, slap, etc. vonden, maar sorry hoor, deze mensen moeten toch eens beter kijken naar dit grandioze stukje meesterwerk. Want voor zover ik weet, zijn er maar weinig striptekenaars die twaalf verschillende figuren op een kante een even belangrijke rol kunnen laten spelen. Hiermee bedoel ik de achtervolging in de fabriek uit het Kruitvat van Gehoorzaamheid. Dus als het enigszins kan, enige informatie over Fred A. Juisling.

Verder is de (tot mijn stomme verbazing ook nog afgekraakte) strip Peanuts vreselijk goed. Want hoe de tekenaar met een paar simpele lijntjes een hele persoonlijkheid als Linus of Charlie Brown uit kan beelden, is ongelooflijk. Dus graag ook enige informatie over de tekenaar hiervan. Nou, de mazzel verder en succes met de verhuizing. Doe!

Jan de Jong, Amsterdam

We gaan door met de interviews.

Schandaalblaadje

Ik had al een paar PEPs terug een brief willen schrijven, maar ik dacht steeds: „Zo erg is het nou ook weer niet.“ Ten onrechte. De strip van Maxmagnus in PEP 44 deed voor mij de deur dicht! Wat is dit nu voor smakeloze humor? Het is meer iets

voor een schandaalblaadje! Zet daar liever Olivier Blunder voor in de plaats! En dan is er nog iets. Er zijn al vele klachten over professor Balthasar binnengekomen en hier is er weer een. Toch blijft die stomme strip maar verschijnen! De lezer, die steeds meer abonneegeld betaalt, heeft niets meer te vertellen! Tenslotte: Corto Maltese is meer dan bar! Wetamo is vermoeiend en boeit niet. Geef daarvoor liever Blueberry en Rob Palland. O ja, NOP is ook niks.

R. Bausch, 's Heerenberg

Met Maxmagnus zijn we gestopt. Die strip was helemaal niet zo humoristisch bedoeld; Magnus en Bunker willen op een wrange manier machtswellustige praktijken aan de kaak stellen. Corto Maltese valt onder de rubriek „extraatjes“ (evenals tot nu toe Prins Valiant, Matho Tonga, Dick Tracy).

Pijptabak afgepikt

Zoudt u iets over pijptabak willen plaatsen, ik weet niet welke ik kiezen moet, al die reclames maken me zo in de war... Verder MIS ik iets in PEP, namelijk Sjors en Sjimmie, die vinden we zo goed joh, vooral Sjimmie, die zwarte guit. Tevens zou ik het erg aardig van u vinden als u het

affiesje, die grote, van Asterix en Obelix nog een keer zou plaatsen, want mijn broer, die zelf banketbakker is en groter dan ik, heeft m afgepikt en wil hem niet teruggeven! P.S. Gaat u uit van een bepaalde levensbeschouwing, zo niet, waarom?

Jan Fluittetel, Arnhem

Waarom wel?

L.S.

Hallo PEP, groetjes en houn zo, h  

Michel de Lepper, Leerdam

Hoi.

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Losse nummers 90 cent; verkrijgbaar bij boekhandel, supermarkt en warenhuis.

Abonnementen 75 cent per week of 1,75 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland worden op aanvraag verstrekt.

Betalingen Wie het blad per post ontvangt, krijgt voor de betaling een stortings/acceptatiekaart toegestuurd. Komt het blad via de bladman/wederverkoper, dan kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem worden geregeld.

Adres en telefoonnummer voor inlichtingen enz. Voor postabonnees: Afdeling Postabonneementen PEP, postbus 296, Haarlem, telefoon 023-319200. Voor abonnees die het blad via de bladman/wederverkoper ontvangen: PEP, postbus 107, Amsterdam, telefoon 020-729785.

Adreswijzigingen Drie weken tevoren opgeven aan Afdeling Postabonneementen (zie inlichtingen) of aan de bladman/wederverkoper.

Advertenties Admedia N.V., postbus 7602, Amsterdam, telefoon 020-443744. Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy, Whitby.

Hier dan een stukje opbouwen-
de (ahum) kritiek uit Utrecht. Ik
heb de PEPs uit de laatste jaren
eens doorgenomen en 'n eind-
rapport gemaakt: Engelbert:
fantastisch. 9. Olivier Blunder:
10. Dick Tracy: 5 (ik walg ervan).
Betty Boop: hier ga ik geen
woorden aan vuilmaken. Slecht.
Asterix: een absolute topper, 10.
Wanneer gaat Uderzo weer
verhalen tekenen zoals Robber,
Hoempa Pa (enorm goed) en
Matje Madeira? Lucky Luke: 10.
Roodbaard: 10 (waar blijven de
albums?). Agent 327: 10. Rob
Palland: 8, vooral het laatste
verhaal vond ik ontzettend
goed, maar waarom heet hij bij
julie Rob, en niet gewoon Bern-
nard Prince? Dan Cooper: 8.
Philemon: 7. Blook: 6. Ambrosi-
us: 6. Grote Pyr: 10. Iznogoedh:
9. Argonautjes: 8. Blueberry: 10.
Mick Tanga: 10, als Uderzo hem
weer gaat tekenen. De Gene-
raal: 10. De Macaroni's: gaaf

wel, ik durf er geen vast cijfer voor te geven. Mangas Coloradas: tekst 8, tekeningen 10, dit geldt trouwens voor alle verhalen van Hans Kresse, zoals Wetamo en Vidocq. Cocco Bill: 8. Prof. Balthasar: 0. Kraaienhove: 10. Anna Tommy: 7. Corto Maltese: 0. Blake en Mortimer: 10, alleen moet je deze verhalen eigenlijk in boekvorm lezen, anders ben je de draad gauw kwijt. Ravian: 5. Rik Ringers: 6½. Luc Oriënt: 7. Wellington Wish: 10. Alfred de wees: 10. Maxmagus: 8. Bernard Voorzichtig: 10. Joris P.K.: grandios, geweldig, snik, 10. Peanut 10. Bandoneon: 5. Llewellyn Fflint: gaat wel, ik vind trouwens dat die korte wildwesthuisbestverhalen van Yvan Delporte ook maar eens terug moeten komen. Ugaki: 7. Flippie Flink: 10. Toenga: 7, ik ben nog steeds in de rouw omdat die sabeltandtijger dood is. Wee ik, ongelukkige, ik kan niet meer op zijn naam komen. Johnny Goodbye: 10. PEPspot-

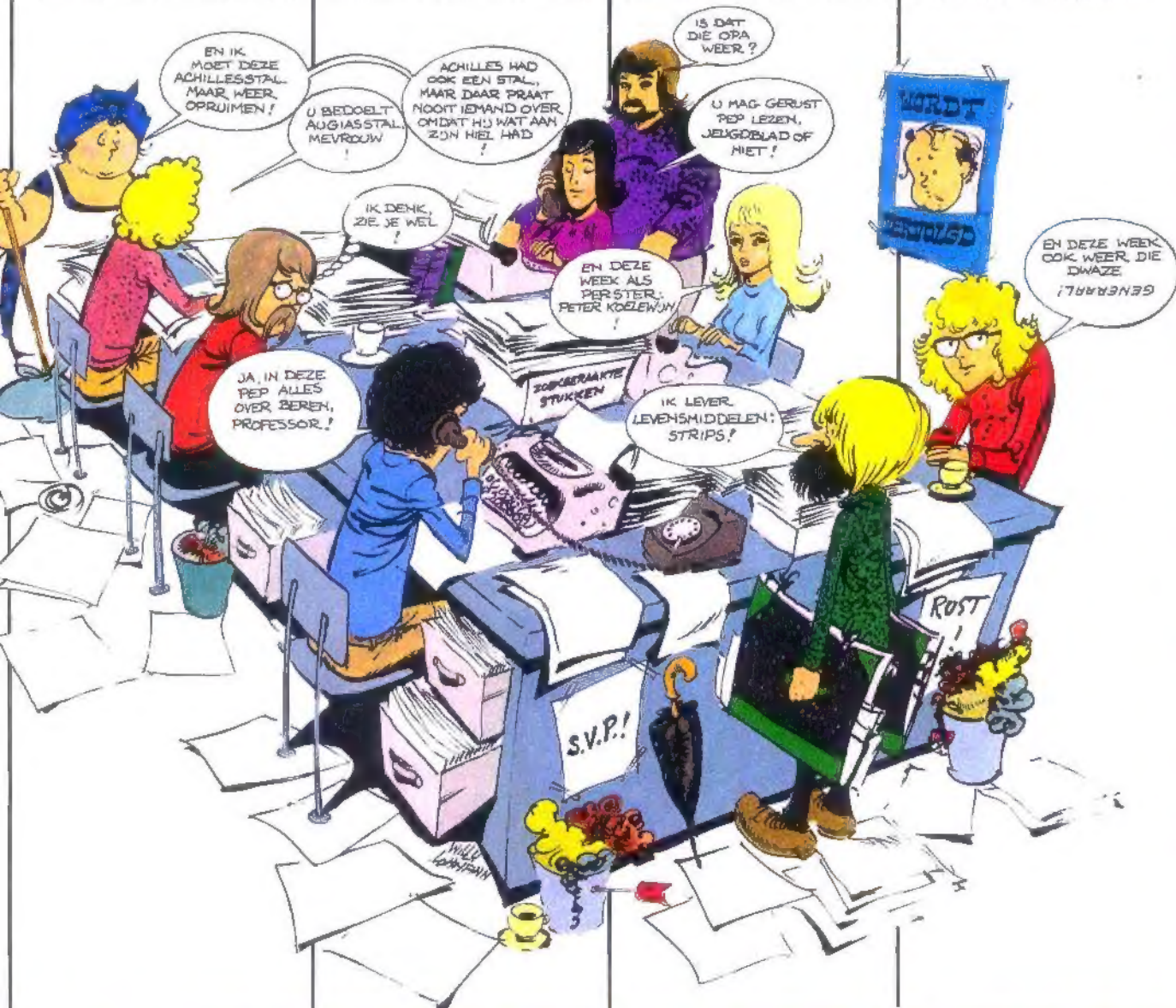
ters: 10. Rosie Geur en Manus Gein: 6. Big Boss: 5. Michel Vailant: 6. laat Graton zich bij zijn auto's houden want van mooie vrouwen brengt hij niets terecht. PEPpop 8, waar is de PEPkoe? Het verhaal van Ringo in Santa Fe, vond ik ook erg goed. Ben Bolt: 5. Verder wilde ik jullie vragen of jullie alsblijft Gregor weer in jullie blad willen zetten. Trouwans — de hemel zij dank — ik geloof dat ik weer op de naam van die sabeldantijgeren gekomen, was het niet Aram? En dan nog even het verzoek om die uithaler van de FC Utrecht NIET te plaatsen, zelf vind ik het ook best een sympathieke ploeg, maar laat PEP een stripblad blijven. Tegenwoordig kun je geen enkel stripblad meer opslaan of het staat vol met reclame, nee, ga dan liever door met die mooie getekende autoplaten. Ook nog hardhart?stikke bedankt voor die poster en dat schitterende verhaal van Agent

327. Ik hoop dat jullie nog niet genoeg hebben van mijn geouwenhoer want mijn pen is nog NIET leeg. Zo'n poster als die van Asterix zou ik nog weleens terug willen zien komen, maar dan met Lucky Luke of Roodbaard erop, of zo. Ha, ik schaam me diep, want ik kom net tot de ontdekking dat ik Eric de Noorman nog niet heb genoemd in deze volslagen waanzinnige brief. Nou ja, beter laat dan nooit, een 10. Dan eindig ik met jullie te feliciteren met het jubileum en met de vraag waar al die PEP- en Donald Duckclubs zijn gebleven. De mazzel.

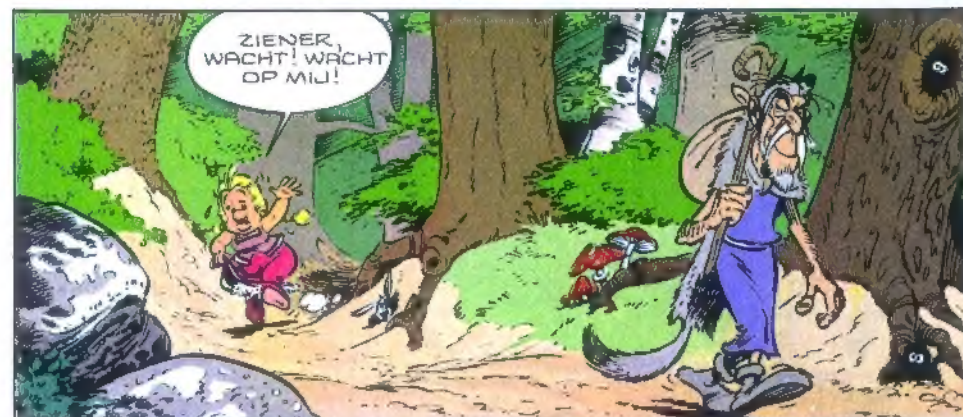
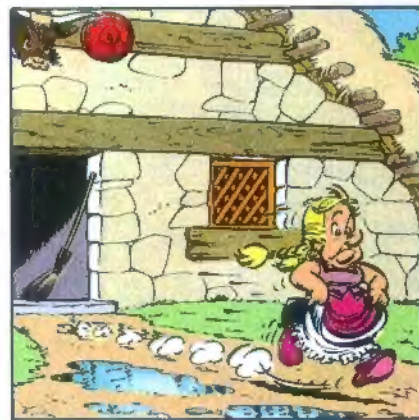
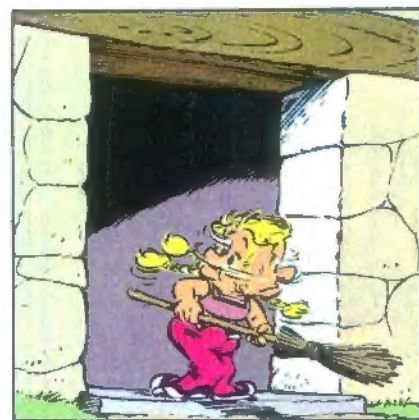
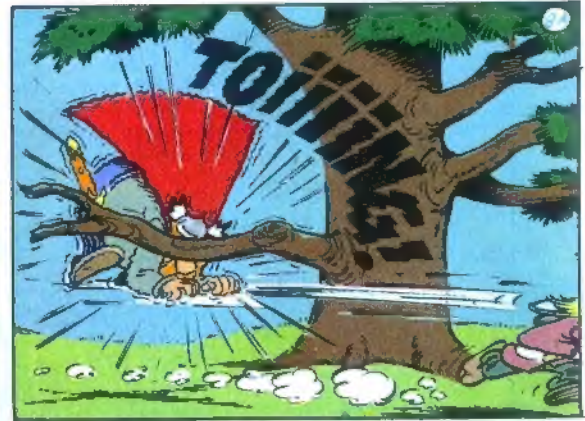
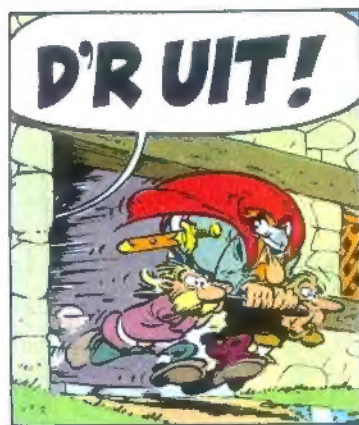
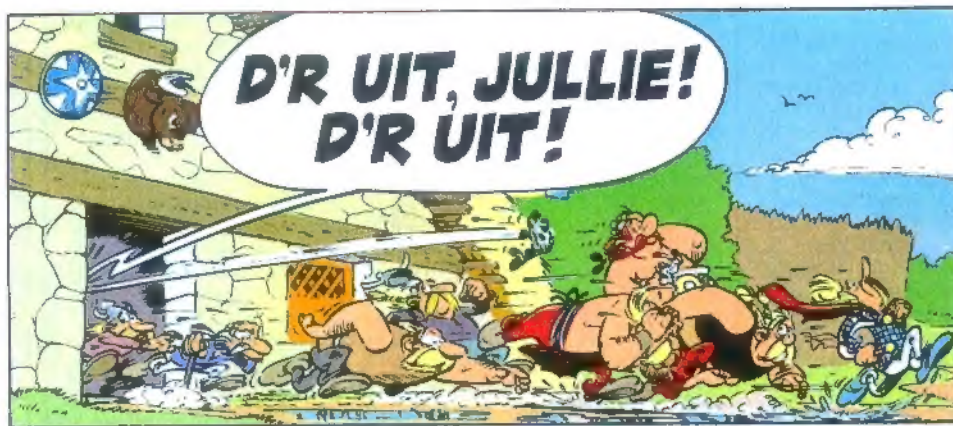
Roel van Kleef, Utrecht

Ja, waar zijn die clubs?

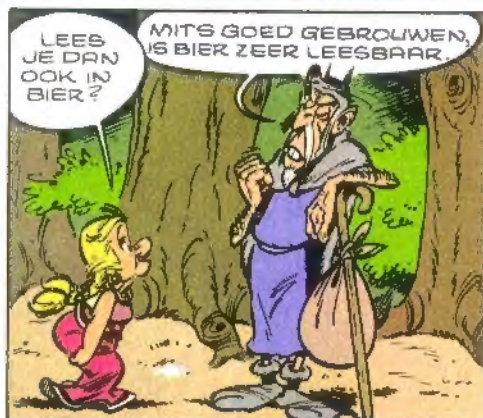
Een witvisje uit Camperduin
ligt vaak te zonnen in de tuin.
„Dit is *de* manier”,
zo sprak het dier,
„Zo bak je pas 'n visje bruin.”

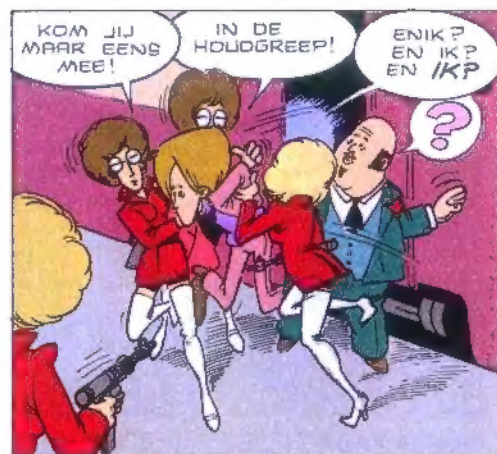
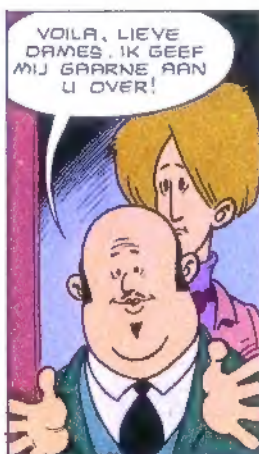
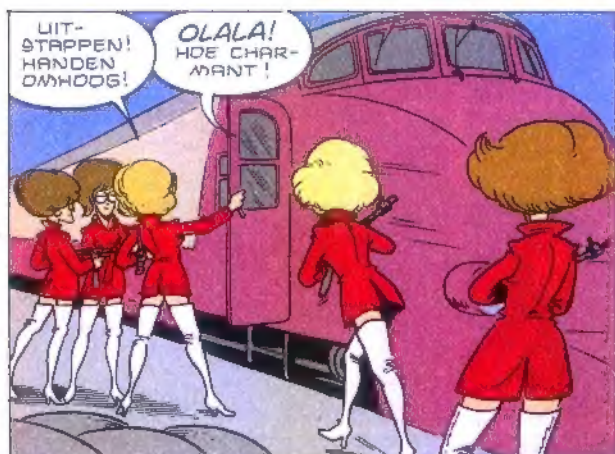

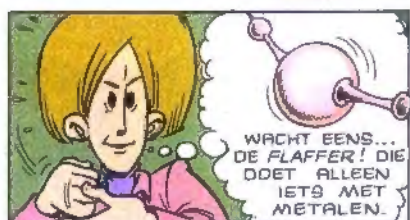
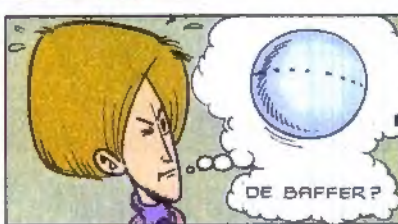
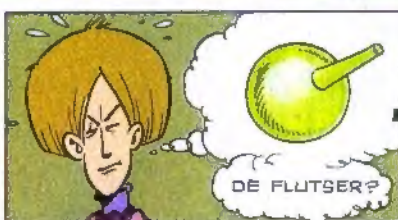
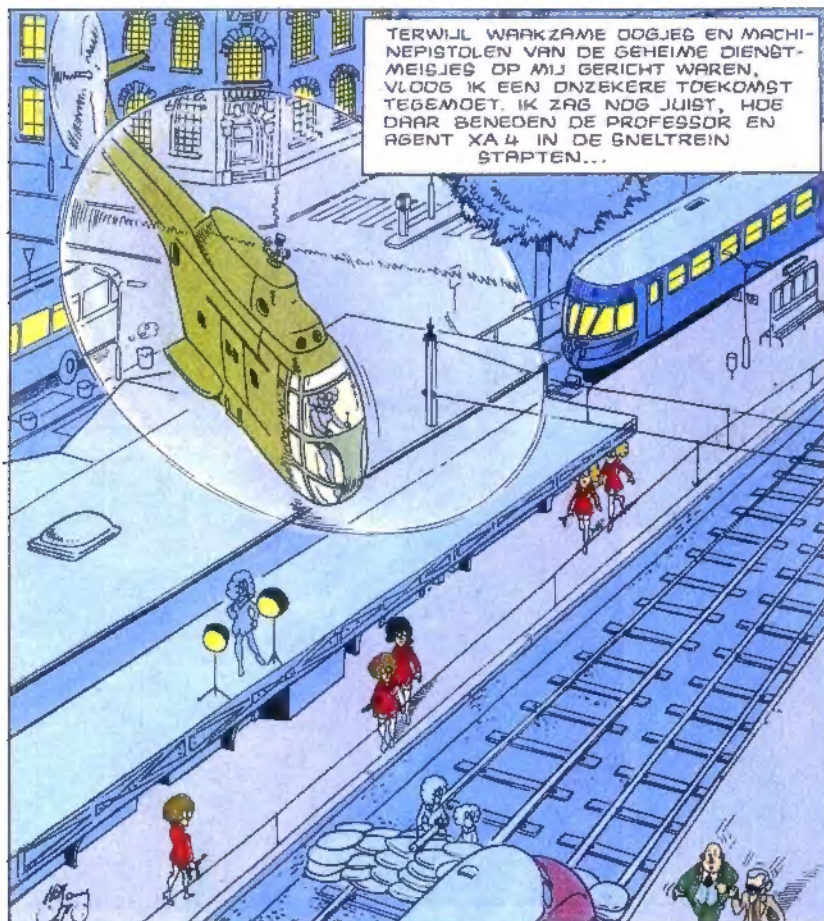

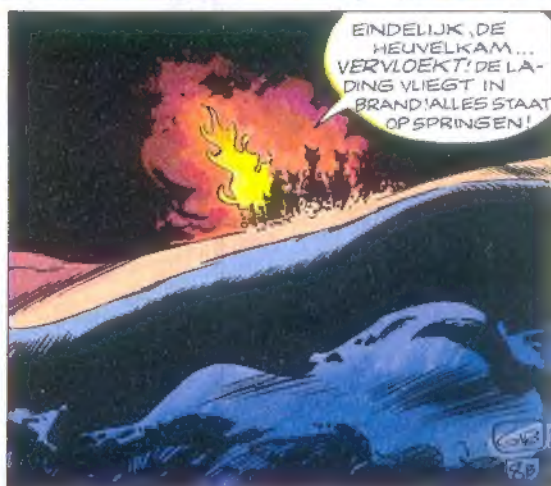

BLUEBERRY

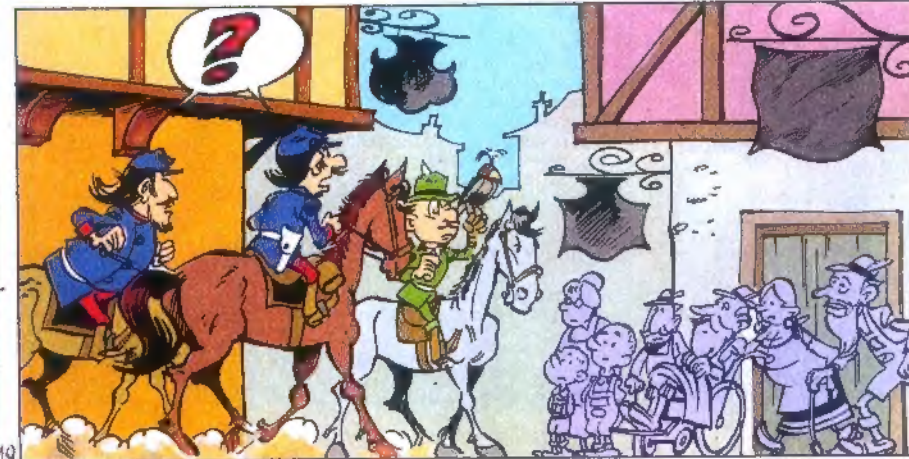
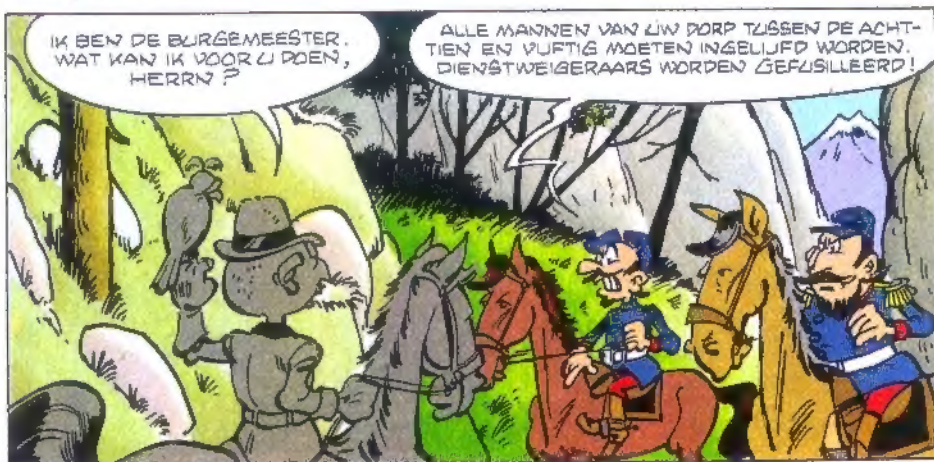

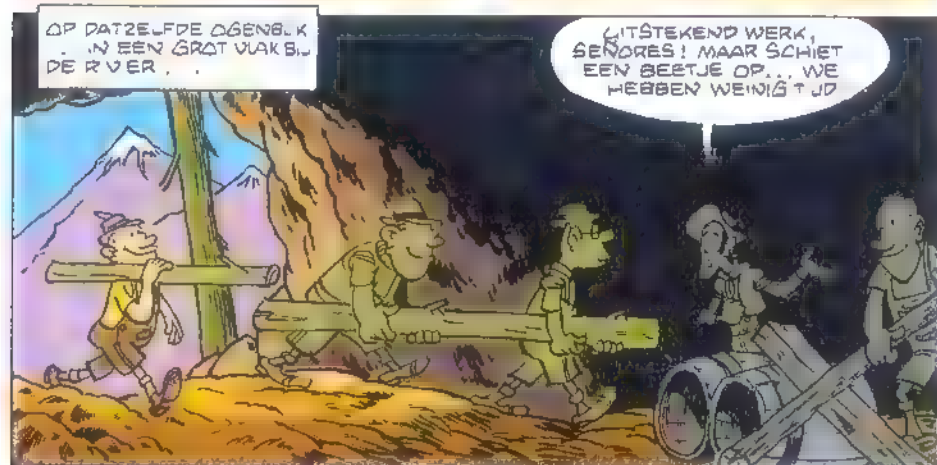
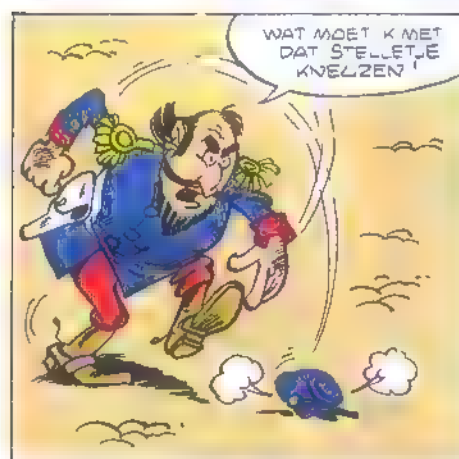
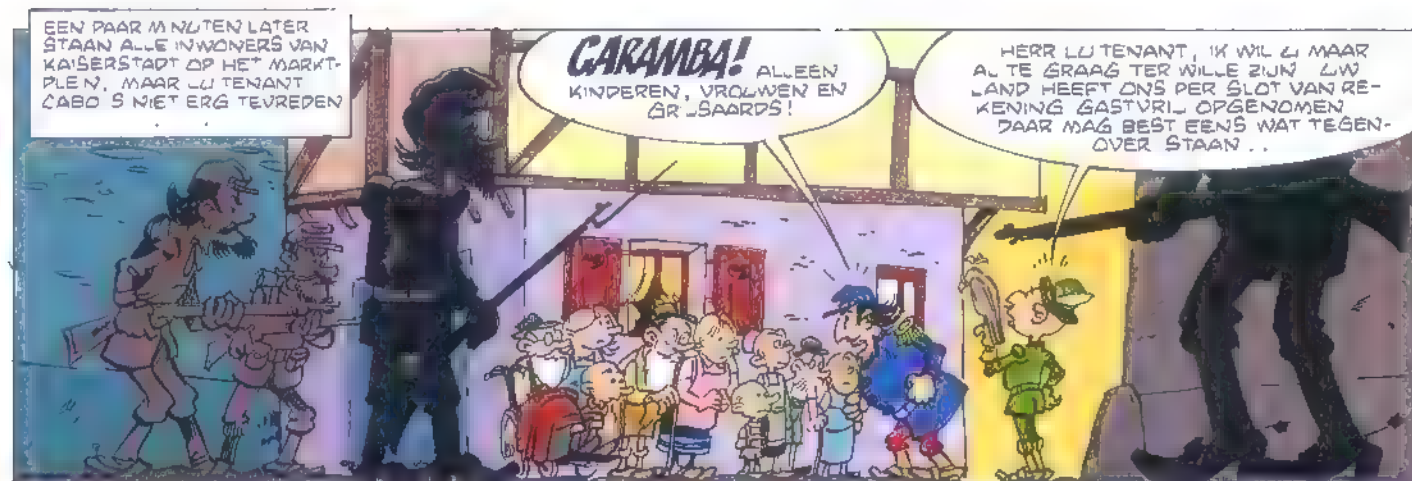
BANDONEÓN

EEN LUURTJE LATER BRENGEN EEN PAAR BEREIDWILLIGE KINDEREN ZIT KAISERSTADT EEN LADDER NAAR DE SOLDATEN, MAAR DE KWALITEIT VAN DE LADDER LAAT NOGAL TE WENSEN OVER.

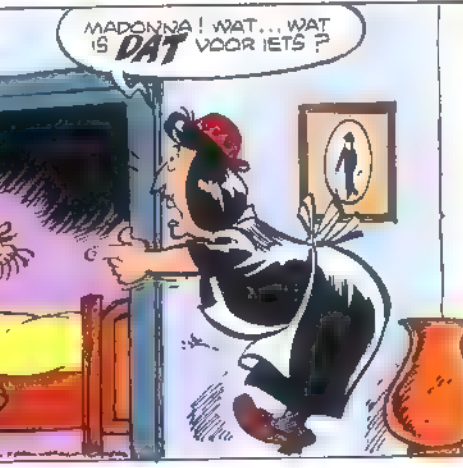

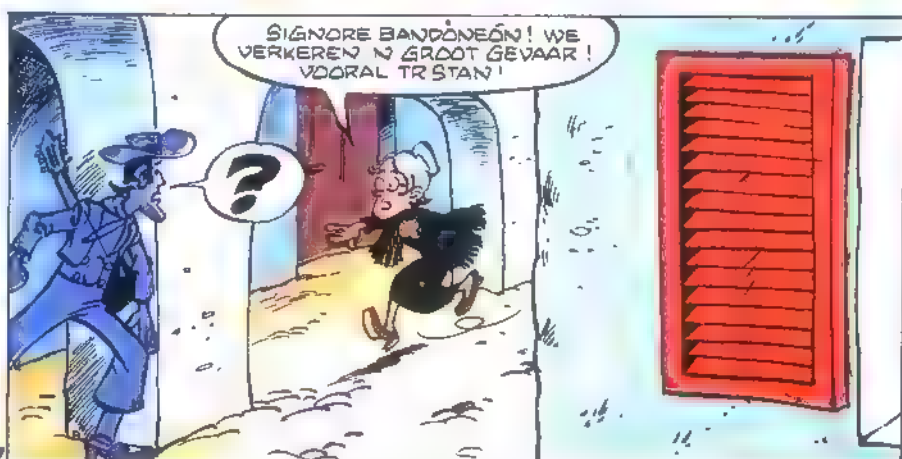
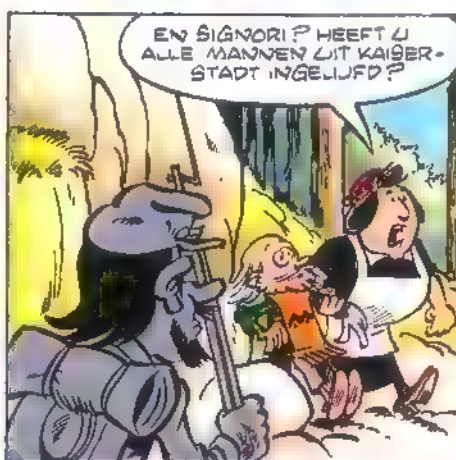
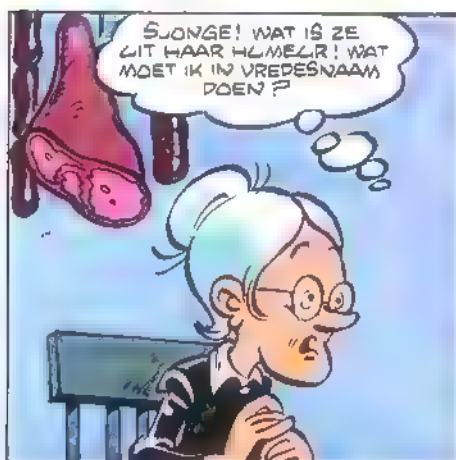
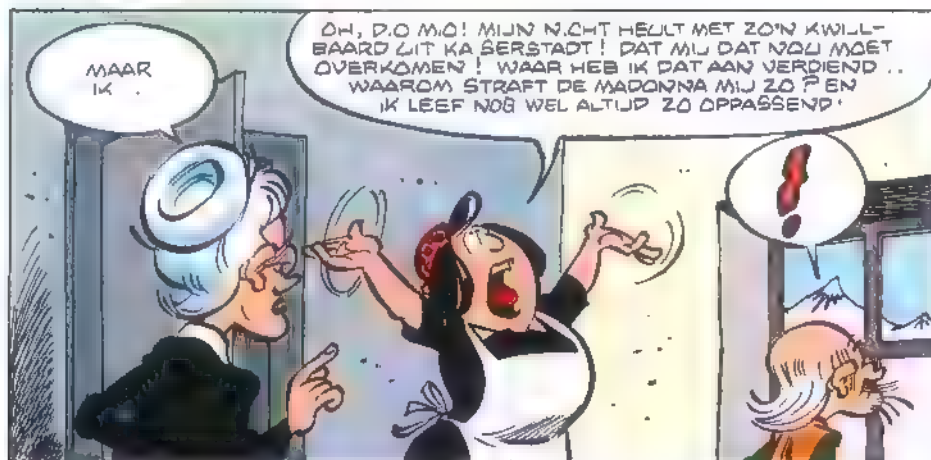

BANDONEÓN

Op het afgelegen eilandje aan de Japanse oostkust wende de arme vissersbevolking snel aan het verblijf van de kunstenaar Daito. Zo verbazend was dat niet, want Daito bleek een vriendelijke en rustige man, die zich nooit opdrong. Hij had een oud huis even buiten het dorp betrokken en deed iedere dag zijn inkopen op het marktje. De rest van de tijd kon hij hem overal tegenkomen met zijn vellen rijst papier en penselen. De slapende vulkaan met de middagwolken erboven, de spaarzame boompjes in het dal, de zee en de klippen, de rieten vissershuisjes — alles bracht hij in beeld. En toen hij op goede voet raakte met Hidejosji, de rijkste man van het dorp, schilderde hij ook de zeevrouwen.

Het beroep van *ama*, zoals de zeevrouwen genoemd werden, begon uit te sterven. Er viel meer en gemakkelijker te verdienen in de visfabrieken op het vasteland. Maar hier op het eilandje waren nog zes vrouwen, die tijdens het seizoen abalone-schelpen verzamelden, de dochters van Hidejosji. Iedere dag van het seizoen werden ze door hun vader de zee op geroeid. Samen met zijn vrouw bleef hij dan aan boord om de houten kuipen te vullen met wat zijn dochters bovenhaalden. De *ama's* deden zwaar en gevaarlijk werk; maar het kwam in geen van de meisjes op dat de werkzaamheden oneerlijk verdeeld zouden zijn. Mannen

waren immers niet geschikt voor het duiken; vrouwen hadden meer onderhuids vet en konden de kou beter verdragen. In de Japanse vissersdorpen deden alleen de vrouwen dit werk; het beroep was van moeder op dochter overgegaan. De meeste *ama's* waren trots op hun vaardigheid. Sommigen konden tot een diepte van vijftien meter duiken en wel negen lig seconden onder water blijven. Dat ze slotte allemaal aan oorkwalen begonnen te lijden, zagen ze als een noodzakelijk kwaad. De grote smakelijke schelpen, door zijn dochters van de zeebodem geplukt en door hem op de markt verkocht, maakten Hidejosji welgesteld. Het dorp was dan ook niet verbaasd dat geen van de meisjes uitgehuwelijkt werd, hier had de vader het nog altijd voor het zeggen. Daito schilderde heel vaak de dochters van Hidejosji. De meisjes, hun gezichten ingevel tegen het zoute water en de felle zon, vonden dat maar raar en lachten veel onder elkaar. Toch raakten ze gewend aan zijn verschijning op de rotsen. De kunstenaar probeerde het telkens opnieuw op papier vast te leggen, hoe de *ama's* naar de zeebodem doken. Met de hulp van loodgordels en eenvoudige duikbriljes zagen ze kans heel snel en diep af te dalen, terwijl hun ouders de reddingslijnen in de gaten hielden, voor het geval. Natuurlijk, al een door hun jarenlange training waren de Hi-

dejosji's tot dit bijzondere werk in staat; maar romantische Daito zag ware zeevrouwen in hen. Zo schilderde hij ze dan ook, liefst zonder duikbril, hun lange haar niet in een doek geknoopt, maar los en wuivend. Hidejosji schudde zijn dikke hoofd als hij dat zag en zei: „Daito san, vergeef mij een aanmerking, maar zo kan geen mens duiken, ook een *ama* niet.“

Als Daito toegewijd zat te penselen, probeerde de jongste dochter, Toshiko, altijd een glimp van zijn werk op te vangen. Ze hield zelf erg veel van tekenen, al had ze daar maar weinig tijd voor. Haar vader zag niet graag dat ze „haar tijd verdeelde met dat gepruts.“ Als er niet gedoken kon worden, viel er altijd wel een handje te helpen in de inktvis-drogerij of in het huis, het enige houten huis van het dorp. Daito vond Toshiko's schuwe belangstelling wel leuk en praatte graag met haar over zijn werk. Hij zei, dat ze een goed oog voor details had.

De kunstenaar was ook aanwezig toen de tengere Toshiko na een diepe duik bewuste loos in de boot werd getild. Hij had toen al gehoord, dat haar vader verre van voldaan over haar prestaties was. Toshiko hield het niet half zo lang in het water uit als de anderen, ze dook ook niet diep genoeg. Hidejosji overwoog deze dochter, die „minder verdiende dan ze opat“ maar uit te huwelijken. Na de krampaanvallen die ze af en toe in de diepte kreeg, bleef

door Quint illustratie: Julius de Goede

DE JAPANESE ZEE VROUW

ze soms weken ziek. 'Het was geen kwade wil van haar,' vertelde Hidejosji, 'want ik heb gehoorzame dochters. Ze is alleen zwakker dan de anderen.' En hij schudde zijn hoofd over zoveel tegenslag.

Toshiko was nog niet helemaal hersteld toen Daito verlegen kwam aankloppen bij Hidejosji. 'Ik woon alleen en ik ben arm,' zei hij. 'Een vrouw zou mijn leven veraangename. Laat mij uw huis versieren met passende schilderijen en beelden, maar sta mij in ruil daarvoor toe om met Toshiko te trouwen.'

Veel tijd had Hidejosji niet nodig om tot een besluit te komen. Hij zag zijn welstand graag uitgedrukt in een mooi huis. 'Zul je mijn *toko-noma* volzetten met kunstvoorwerpen?' Hij bedoelde de alkoof, die in elk Japans huis te vinden was, bestemd voor bloemen of beeldjes. 'Zul je al mijn vloermatten beschilderen en de wanden van mijn huis?'

Daito boog en knikte. 'Met keramiek, met kleurige houtsneden en met penseeltekeningen, edere voorstelling die u maar wilt, Hidejosji-san.'

'En de pagode in mijn tuin, zul je daar ook naar beste vermogen aan werken?'

'Welke pagode?'

'Die je voor me gaat snijden uit ceder. En lakken met de mooiste en fijnste lakken die je maar bereiden kunt.'

Daito boog nog dieper en wat hij dacht, ver raadde hij niet met geen enkel gebaar of woord. Daarna werd de huwelijksceremonie besproken en de dag bepaald. Wat Toshiko ervan dacht, werd niet gevraagd. Maar toen Toshiko hoorde wat haar vader besloten had, was ze buiten zichzelf van geluk. Nu hoefde ze niet meer te duiken en ze wist wel zeker dat de kunstenaar een goede man voor haar zou zijn. Had ze niet zijn vriendelijke oogopslag gezien, zijn gulle lach gehoord? Dat hij arm en onaanzienlijk was, kon haar niet schelen. Haar zusters konden hun jaloezie nauwelijks verbergen. Ze lieten haar goed voelen dat voor een waardeloze *ama* een huwelijk inderdaad een uitkomst was. Maar toch waren ze ook wel blij voor Toshiko en de feestdag verliep dan ook helemaal volgens wens. Er werd geen wan klank gehoord, al meesmulde het dorp. 'Wanneer gaan je andere dochters trouwen, Hidejosji-san?' werd er onschuldig gevraagd. Hidejosji knipoogde en zei: 'Ik doe mijn best goede echtgenoten voor ze te vinden, maar daar moet ik niet voor in dit armeterige dorp zijn.'

Niet lang daarna reisden Daito en zijn vrouw weg van het eilandje om te gaan wonen in een stad op het vasteland. Hij nam al zijn prenten en aardewerk mee; maar wat hij aan kunstvoorwerpen in Hidejosji's huis achterliet, getuigde van zijn talent en werklust. Hidejosji had dan ook nooit spijt van de ruil.

Toen keerde Daito na jaren in het dorp terug. Hij had Toshiko niet meegebracht, want ze was nu moeder van twee gezonde zonen en de jongste was nog te klein om te kunnen reizen. Maar hij had wel iets anders meegebracht. 'Een aardewerkje' dat hij voor Hidejosji neerzette. 'Kijk,' zei hij, 'dit breng ik u voor uw *toko-noma*. U kunt zeker wel zien wat het is?'

'Een *ama*,' zei Hidejosji. 'De mooiste die ik ooit gezien heb, dat moet ik zeggen. U bent vooruitgegaan, Daito-san.'

Daito glimlachte. 'Ik niet,' zei hij, 'maar Toshiko, uw dochter. Zij heeft dit beeldje gemaakt.'

Verbaasd nam Hidejosji het beeldje op en zijn gezicht werd steeds ongeloviger. Het figuurtje stelde een geknielde zeevrouw voor, met een grote abalone in beide handen. Het was zo bevallig, zo sierlijk, dat je ernaar moest blijven kijken, of je wilde of niet. 'Toshiko is bijzonder talentvol,' vertelde Daito. 'Gelukkig herkende ik haar talent, want zoals u zich misschien nog wel herinnert, ze tekende en boetseerde graag in haar vrije tijd. En vrije tijd kreeg ze bij mij genoeg, want ik ben zelf een man met weinig verlangens. Al zie ik het nut van hard werken in,

we moeten ons toch ook kunnen vermaken, nietwaar? Uw dochter mocht bij mij schilderen en boetseren zoveel ze wilde, zolang de maaltijd maar op tijd werd opgediend en het huis aan kant was. Vroeger tenminste, want nu heeft ze een gedienstig meisje, dat al het werk voor haar doet.'

Daito zweeg eventjes en hij glimlachte tegen Hidejosji.

'U begrijpt, beeldjes van een dergelijke schoonheid kan ik in de stad tegen hoge prijzen van de hand doen. Sinds kort snijdt uw dochter ook graag ivooren en houten miniaturen. Daar is ze in korte tijd heel goed in geworden. Vorige maand heb ik een reeks van haar zeevrouwjes verkocht aan een rijke architect. Dat is iemand die huizen bouwt en hij moest een villa inrichten, vandaar.'

Weer die nederige glimlach en Hidejosji, die zijn spijt en afgunst nauwelijks kon verbergen, wist niet wat hij moest zeggen en lachte wat pijnlijk terug.

Natuurlijk leer ik haar alles wat ik in mijn tijd geleerd heb, maar ik moet zeggen, Toshiko is een natuurtalent. Of het nu houtsnijden of penseelwerk is, keramiek of het beschilderen van rjststromatten... alles gaat haar even goed af. Die architect komt geregeld langs en hij betaalt ongehoorde prijzen. We worden nog rijk op die manier. Het is werkelijk een geschenk uit de hemel, zo'n begaafde vrouw.

Daito stond op en boog diep. Zijn gezicht ver raadde niets. Zijn stem klonk vriendelijker dan ooit. 'Wees vooral niet ongerust dat ik misbruik van haar talenten zal maken. Ik probeer haar juist aan het verstand te brengen dat kunst niet gediend is met haast... Maar ja, een meisje dat van kind af aan gewend is zo hard te werken.'

En nog dieper boog Daito, alsof hij zijn gezicht wide verbergen, terwijl hij zich achterwaarts naar de deur bewoog, aangegaapt door Hidejosji. De oude man kon zijn gezicht nauwelijks in de plooi houden. De enige dochter die hij had uitgehuwelijkt, zou schatten voor hem verdienen hebben.

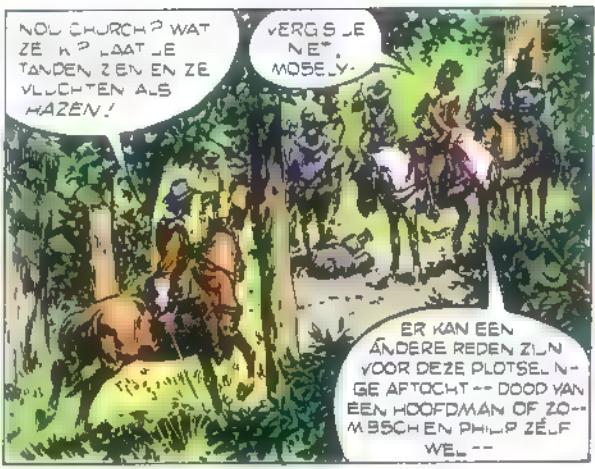
Daar stond hij, met het beeldje van de geknielde zeevrouw in zijn handen. Haar gezichtje was serene, haar lange haar viel in zwarte nat te kronkels op haar rug. De geheimzinnige smalle ogen vingen het licht van de ondergaande zon toen Daito de deur opende en langzaam, glimlachend en buigend, vertrok. Hidejosji wist toen al, dat hij de zeevrouw nooit in zijn *toko-noma* zou plaatsen. Het beeldje werd weggesloten in een kast. Hidejosji wilde het nooit meer zien.

WETAMD

TREUR NIET OM DE POWAH, M'JN ZOON - M'JN PAD S TEN ENDE - HET JOUWE MOET JIJ NOG GAAN --- MAAR WAT ER OOK GEBEURT -- GEEN YENG ZAL JOU OOT KUNNEN DOEN ---

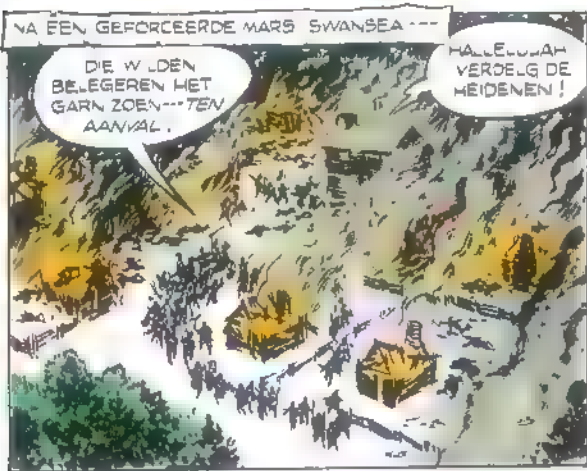
NOL CHURCH? WAT ZE K? LAAT JE TANDEN ZEN EN ZE VLUCHTEN ALS HAZEN!

VERGS JE NE? MOSELY.

ER KAN EEN ANDERE REDEN ZIJN VOOR DEZE PLOTSELINGE AFTOCHT -- DOOD VAN EEN HOOFDMAN OF ZOMISSCHEN PHILP ZELF WEL --

DAT ZOU EEN BOF ZIJN -- MAAR NIEDER GEVAL ZIJN ZE VERSLAGEN, OP POKANOKET REKENEN W -- VOORGOED MET ZE AF!

NA EEN GEFORCEERDE MARS SWANSEA ---

DIE W LOEN BELEGEREN HET GARN ZOEN --- TEN AANVAL.

HALLELUJAH VERDELG DE HEIDENEN!

DE HEMEL ZIJ GEPREZEN - WIJ HADDEN NIET LANG MEER STAND KUNNEN HOUDEN - DANKEN WIJ DE HEER VOOR ---

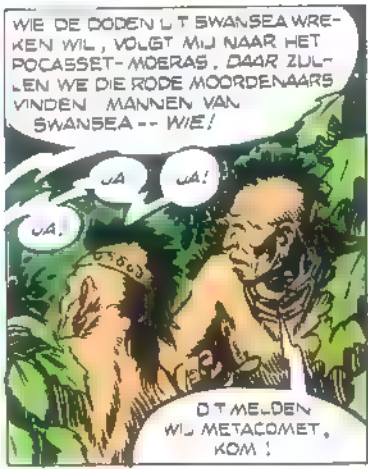
JAJA-LATER! ALS WIJ SNEL ZIJN KUNNEN WIJ IN EEN RUK DOORSTOTEN NAAR POKANOKET - MET DE VERWOESTING VAN PHILP'S HOOFDKWARTIER IS DE OORLOG IN EEN KLAP J.T, WEDDEN?

WEDDEN DAT JE ER NIET EEN WAMPANOAG VIND? IK GA IN EDER GEVAL NIET MEE -- K HEB EEN BETER PLAN!

CHURCH; IK VOER HER 'T BEVEL!

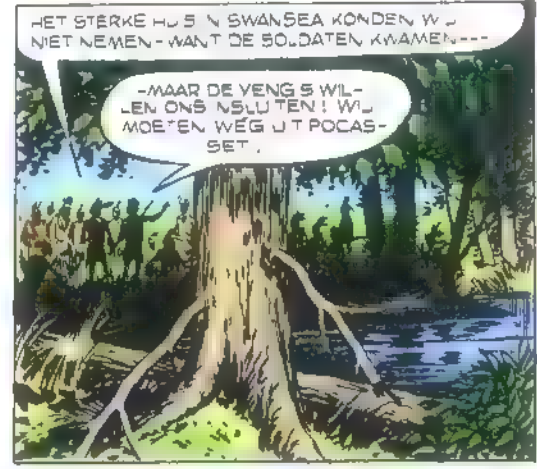
OVER JE EIGEN SOLDATEN - NIET OVER MIJ, MOSELY!

WIE DE DODEN L'T SWANSEA WREKEN WIL, VOLGT MIJ NAAR HET POCASSET-MOERAS, DAAR ZULLEN WE DIE RODE MOORDENAARS VINDEN MANNEN VAN SWANSEA -- WIE!

UA UA!

DT MELDEN WIJ METACOMET, KOM!

HET STERKE HUIS N SWANSEA KONDEN WIJ NIET NEMEN - WANT DE SOLDATEN KWAMEN ---

--MAAR DE YENG S WILLEN ONS NSLUITEN! WIJ MOETEN WEG J.T POCASSET.

HET WAS CHURCH'S PLAN - AWASHONKS BROEDER IS OP WEG OM CHURCH'S EIGEN MANNEN AAN DE KUST OP TE ROEPEN - ZIJ VALLen POCASSET UIT 'T ZUIDEN AAN - CHURCH KOMT VAN DEZE KANT -- MET DE YENG S VAN SWANSEA EN TEN ZWAARBEWAPENDE BOSTON - SOLDATEN!

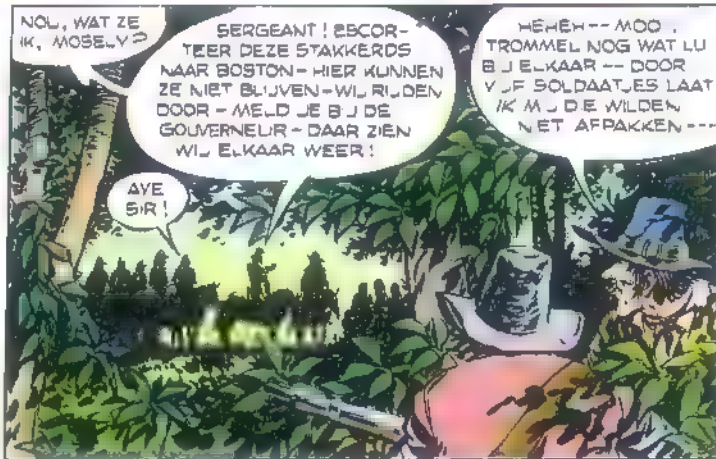
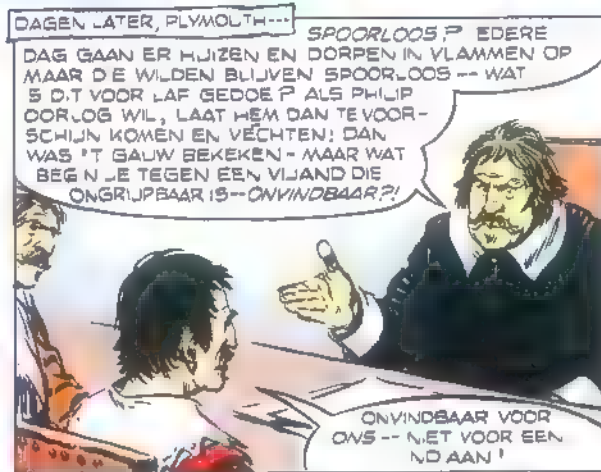
TIEN MAAR? EN DE ANDEREN? M'JN VERSPEEDERS HEBBEN WEL 30 BOSTON-SOLDATEN OP WEG NAAR SWANSEA GETELD --

DE ANDERE YENG-SACHAM NAM ZE MEE -- NAAR POKANOKET!

HOH! DAAR ZULLEN ZE NIETS VINDEN --- EN HIER VINDEN ZIJ ALLEEN --- DE DOOD!

de heks van pocasset

HOE ONDERZOEK IK DE LUCHTVERVUILING?

Een vraag waar een Jonge Onderzoeker wel antwoord op weet.

Hij kan dat op verschillende manieren doen, één daarvan is het meten van de hoeveelheid waterstoffluoride in de lucht door verkleuring van gladiolenbladen!

Hoe hij dat weet? Hij is abonnee op

DE JONGE ONDERZOEKER

Een fijn modern tijdschrift voor bij-de-tijdse mensen.

Barstensvol actuele onderwerpen als: milieuverontreiniging, verkeer, oceanografie, historie, overbevolking, enz. Allemaal zelf te onderzoeken!

Barstensvol boeiende experimenten die je zelf of met je vrienden kunt uitvoeren.

Barstensvol tekeningen, foto's en schema's van zelf te bouwen onderzoekapparatuur voor weinig geld.

Barstensvol nog veel meer!

O, ja, als je abonnee bent, word je automatisch lid van de Stichting De Jonge Onderzoekers, die interessante tentoonstellingen organiseert, jaarlijks een grote onderzoekwedstrijd houdt, waar jij ook aan mee kunt doen, die lezingen met dia's verzorgt, filmavonden houdt etc. . .

Voel je er ook voor om abonnee/lid te worden?

Dat kan! Knip die vuile bon uit. Stuur hem op met je naam en adres (zonder postzegel)

naar De Jonge Onderzoeker,

Antwoordnummer 333, Utrecht

en je krijgt 10x per jaar De Jonge

Onderzoeker thuisgestuurd voor maar f 15,— per jaar. En . . .

GRATIS

projectmap no: 31

dat is een werkmap, waarin wordt aangegeven „hoe en waarmee” je het waterstoffluoride-gehalte in de lucht kunt onderzoeken.

BON

Ik wil ook een Jonge Onderzoeker worden en abonneer mij op het tijdschrift en word lid van de Stichting en krijg gratis mijn projectmap 31.

mijn naam _____ ROZ

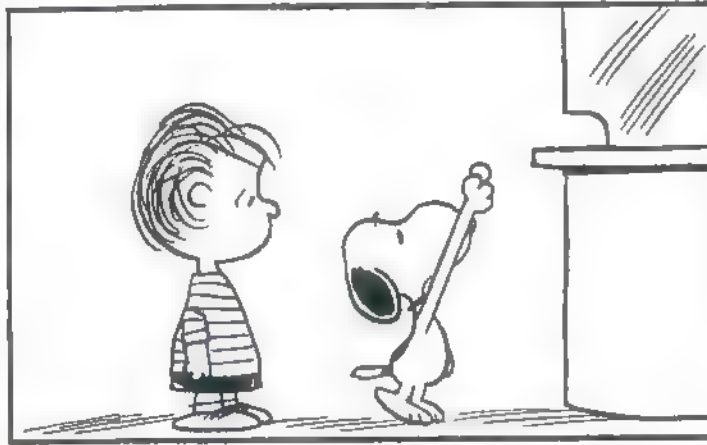
mijn adres _____

mijn woonplaats _____

Ik betaal pas als ik van u een giro-acceptkaart heb ontvangen.

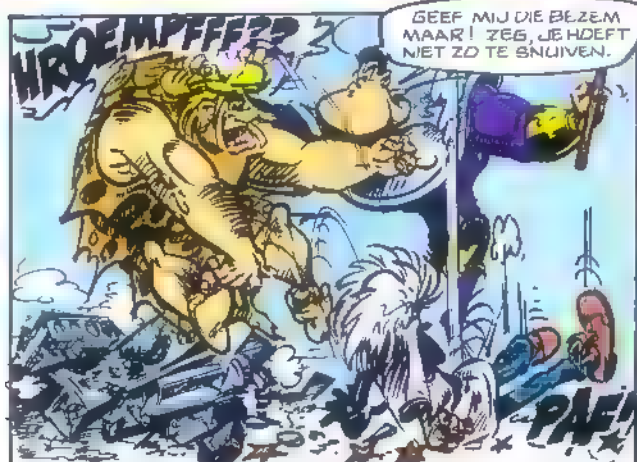
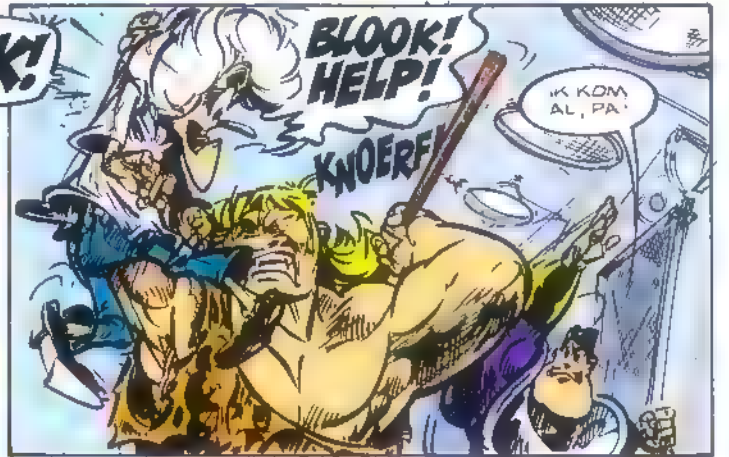
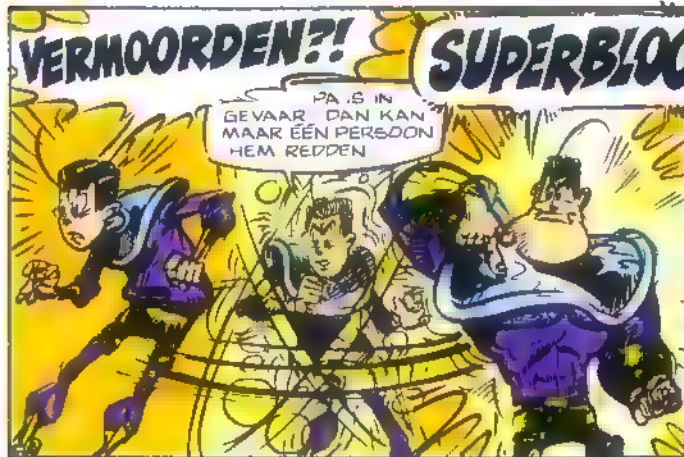
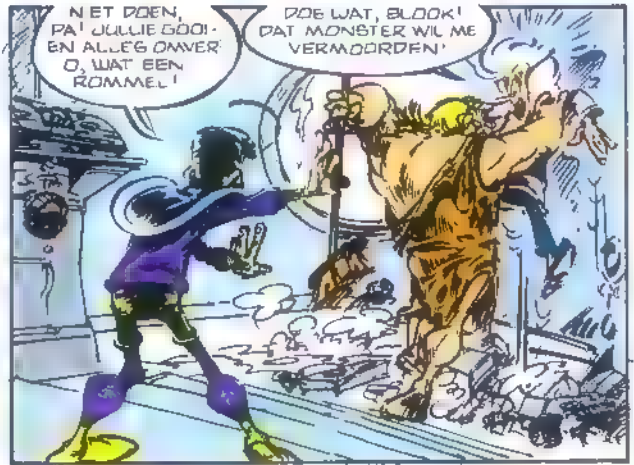
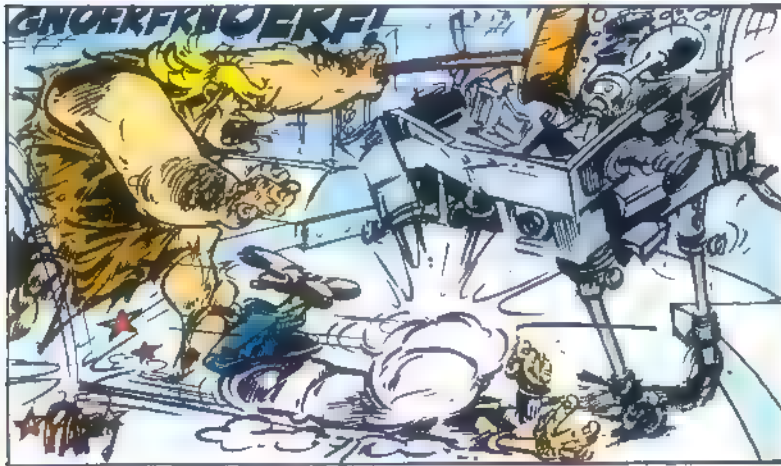
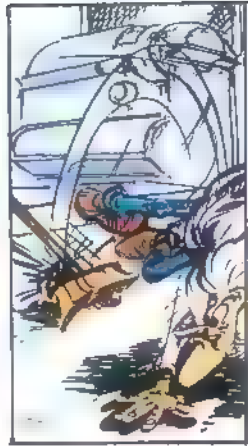
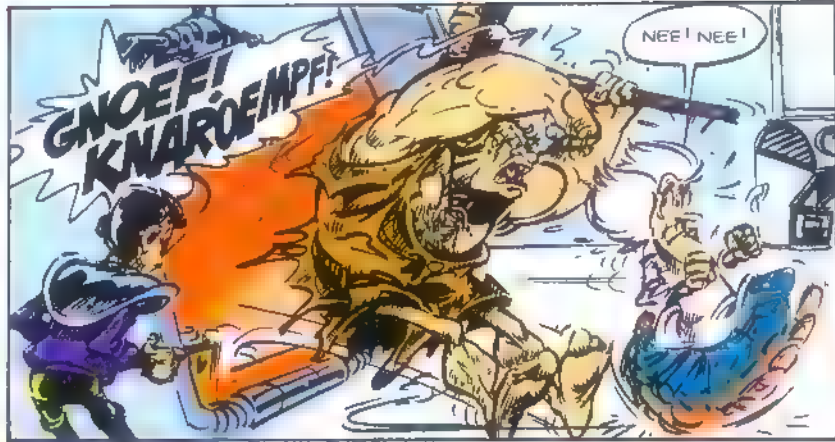

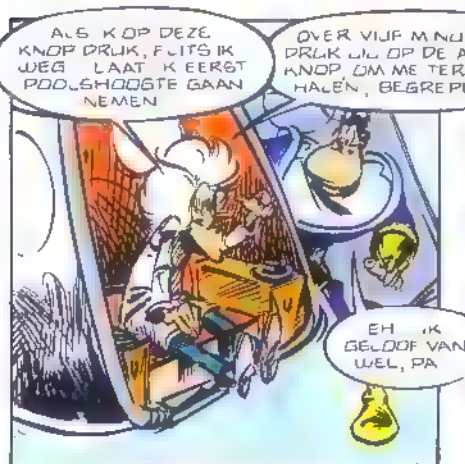
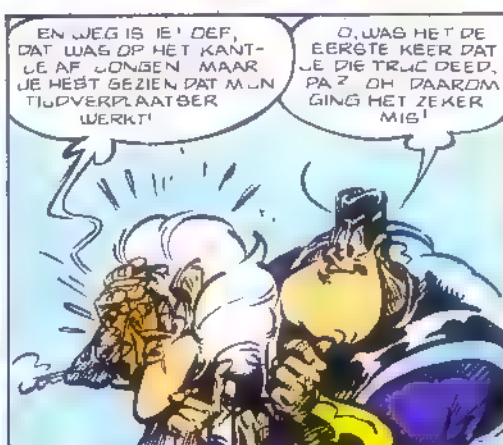
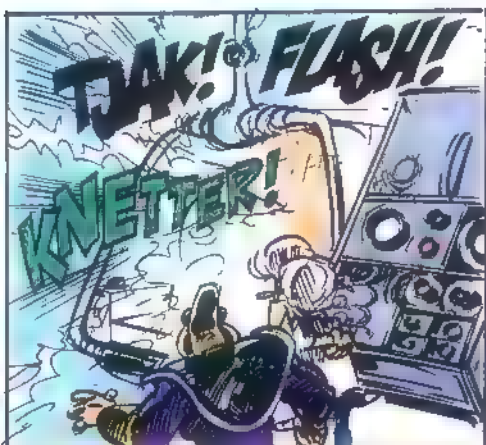
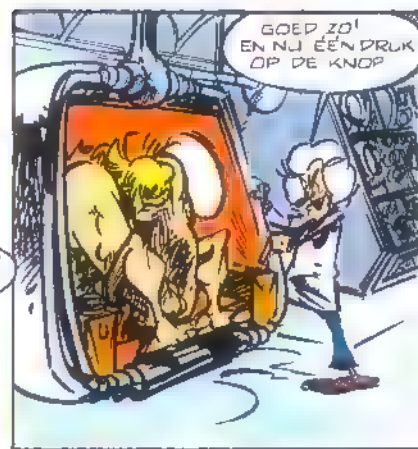
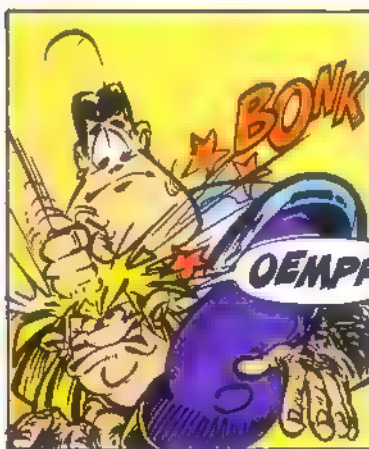
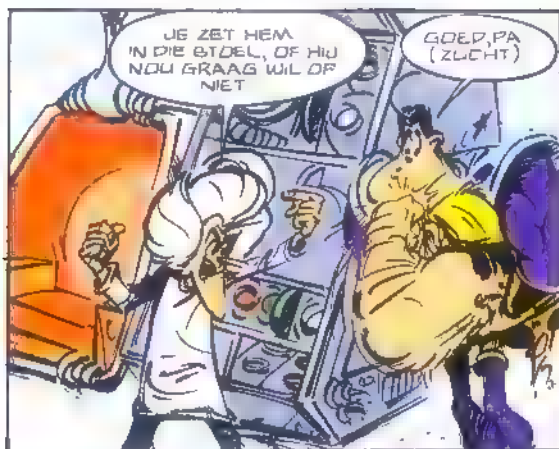

BLOOK

WAT?!? EEN NEANDERTHALER
DIE RAAPTE ZEKER JUIST DIE
BEZEM OP! DAARDOOR IS HIJ
MEE HIERHEEN GEFLITST! ALLE
PROTONEN!

CORTO MALTESE

HOE WAS JE LEVEN
TOT NU TOE?

IK HEB NIET TE KLAGEN GEHAD IK HEB BE-
PAALD MEER GEKREGEN DAN IK GEGEVEN
HEB... MAAR ZULKE VRAGEN STELT MEN
NIET! DAT HOORT NIET. WIE HEEFT JE
MANIEREN GELEERD?

NEEM ME NIET KWAL JK, MAAR IK
BEGIN EROVER OMDAT IK ENKE-
LE MAANDEN GELEDEN IETS IN
'N KRANT GELEZEN HEB OVER
DE EEN OF ANDERE GESCHIEDE-
NIS OP EEN EILAND IN DE STILLE
OCEAAN... EN JOUW
NAAM KWAM
ERIN VOOR...

IK HEB 'N VEEL
VOORKOMENDE
NAAM, EN DIT JAAR IS-
IE NOGAL IN DE MODE ..

HIER LEGGEN WE AAN OM
VRUCHTEN TE PLUKKEN
EN DE BENEN WAT TE
STREKKEN.

WAAR ZIJN
WE NU?

WE ZIJN BIJ
SAINT-LAURENT,
EEN VAN DE
MARDONI-EILAN-
DEN BIJ FRANS
GUYANA EN...

**HELP!
HELP!**

HEE.. JULLIE. DAAR OP DIE BOOT...
HELP!

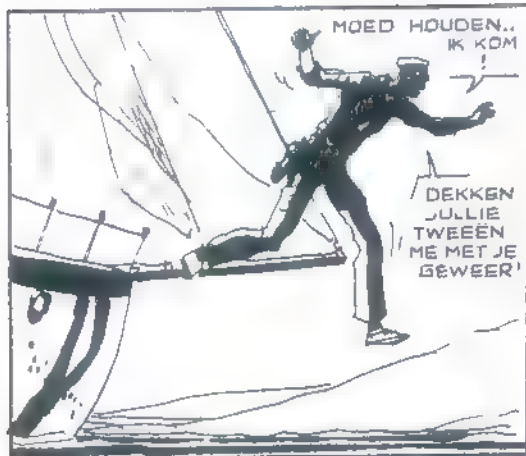

AAAAH!

ontmoeting in bahia

BEREN

Je hebt beren en beren: van hele kleine (pandaberen, wasberen) tot de hele grote, meer tot onze verbeelding sprekende soorten als ijsberen en niet te vergeten de grizzly-beren. In Europa gold de beer, toen de leeuw hier nog onbekend was, niet voor niets als „koning der dieren”. Men vindt beren verspreid over de hele wereld.

1. Baribal of Noord-Amerikaanse beer (*Euarctos*). behoort evenals nummer 10 (de kraagbeer) tot de zwarte beren. De Baribal komt voor in het gebied dat zich uitstrekt van Canada tot Midden-Mexico.

2. Kodiak of Alaska grizzly beer (*Ursus Kodiak*). Deze beersoort is naar het voor Alaska liggende eiland Kodiak genoemd. Men heeft hier te maken met het grootste levende landroofdier ter wereld. Zij eten na hun winterslaap eerst (om braakneigingen op te roepen) gras en wortelen en verder „slaan” ze veel vis uit het water.

3. Grizzly (*Ursus horribilis*). Deze beer vond men oorspronkelijk van Alaska tot Californië, maar thans is hij in de Verenigde Staten bijna uitgestorven. Ondanks zijn grootte en gewicht is hij een geducht looper. Over een afstand van 50 tot 100 meter kan hij zich even snel voortbewegen als een paard.

4. De Maleise beer (*Helarctos malayanus*) heeft een licht gekleurde, zeer beweeglijke snuit en een lange, smalle tong die ver uitgestrekt kan worden. Deze beren zijn echte boomklimmers. Zij leven voornamelijk van vruchten, maar verschalken ook wel insecten.

5. *Temarcos ornatus* of n goed Nederlands „brilbeer”. Deze dieren komen voor in Zuid-Amerika, van Venezuela tot Bolivia en Chili. Zij hebben een dichte vacht van middellang, zwart haar.

6-7-8 zijn de bruine beren, respectievelijk uit Europa (*Ursus Arctos*), Amerika

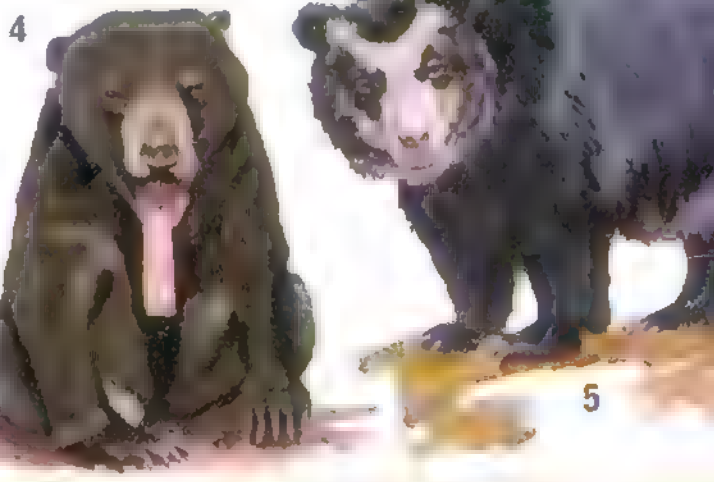
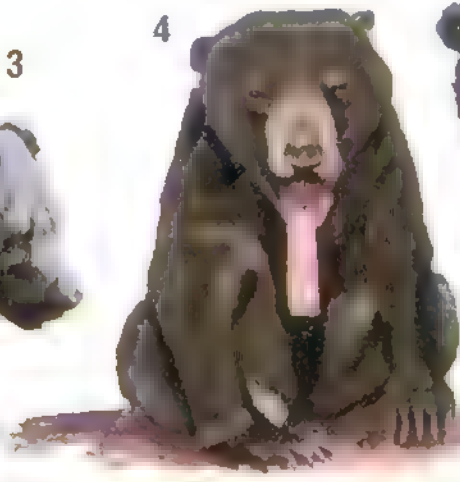
(*Ursus Arctos Americanus*) en Syrië (*Ursus Arctos Sirius*). De kleur van de „bruine beren” kan zeer verschillen, variërend van rood/geel tot bruin/zwart en zelfs zilvergrijs. Ze houden zich uitsluitend op in ontoegankelijke bossen en bergachtige streken, zoals voor wat betreft West-Europa, bijvoorbeeld in de Pyreneeën.

9. Melursus Ursinus (lippenbeer). Deze naam dankt genoemde beersoort aan de lange onderlip. Hij komt voor in het bosgebied van Voor-Indië en Ceylon, waar hij voornamelijk termieten vangt. Om een termietenest open te breken maakt hij niet alleen gebruik van zijn uiterst sterke nagels, maar ook van zijn enorme blaaskracht.

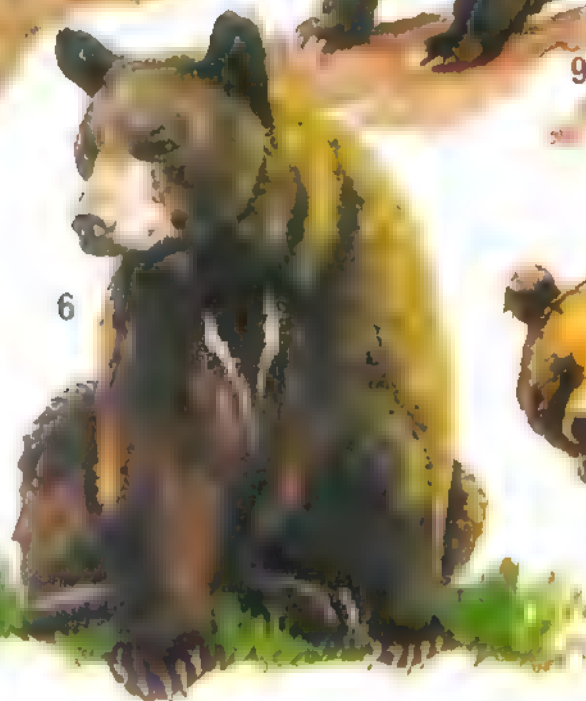
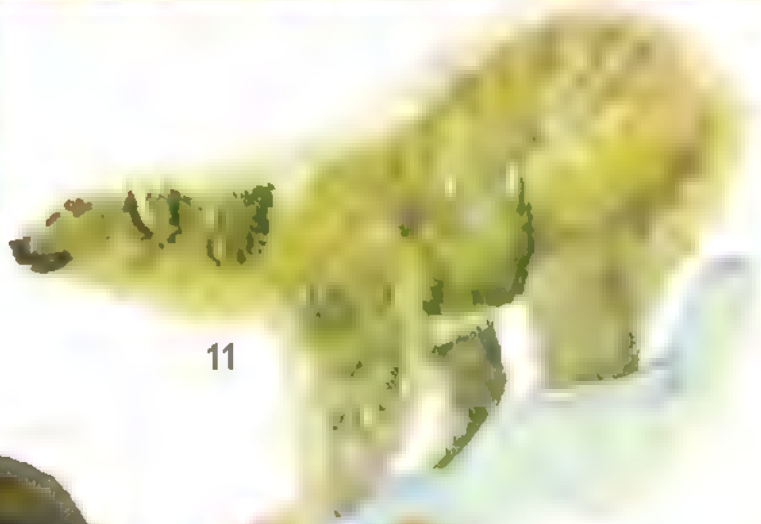
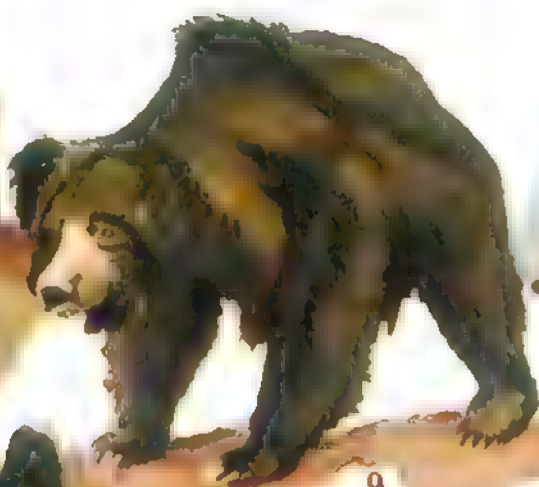
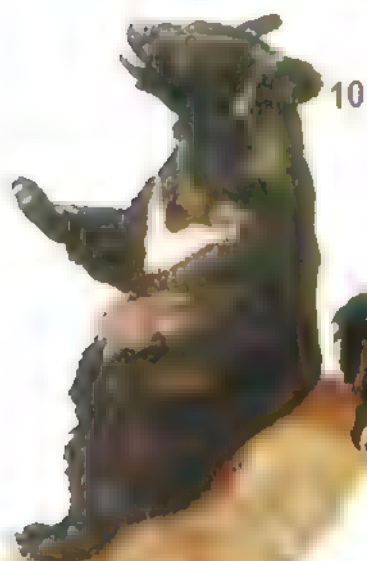
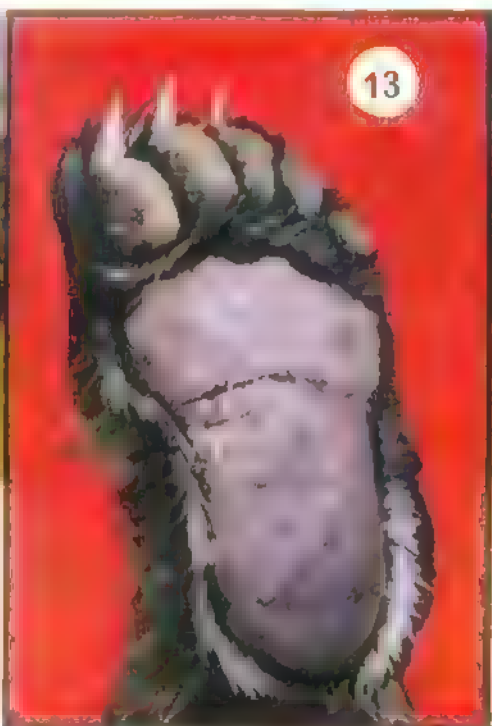
10. Kraagbeer (*Setenarctos Tibetanus*). Deze beersoort vindt men in Zuid- en Zuid-Oost-Azië. Hij dankt zijn naam aan de sterke, lange beharing op de „schouders”. Kenmerkend is het witte borstteken (in de vorm van een y), terwijl de opvallend grote oren duiden op een fijn gehoor.

11. Ijsbeer (*Thalarctos maritimus*). Wie kent de ijsbeer niet van een bezoek aan de dierentuin? De vacht van de ijsberen heeft de bijzondere eigenschap dat hij zoveel vet bevat dat hij water afstoot, zodat dit er zeer snel van afloopt. Daarmee is hij voortreffelijk aan zijn natuurlijke omgeving, de Noordpool, aangepast. Deze beersoort leeft van de robbenjacht. De enige vijand die hij heeft, is (afweert) de mens. De ijsbeer is namelijk vanwege zijn vacht de laatste tientallen jaren zo vervolgd en uitgeroeid dat hij dreigt uit te sterven. De enige vijand is dan ook de mens.

12. Een moederbeer met jongen. 13. De berepoot lijkt wel een beetje op een menselijke voet. Een beer kan door deze vorm ook makkelijk „op zijn achterste benen” gaan staan.

11/14/22

GENANT GEDRAG..

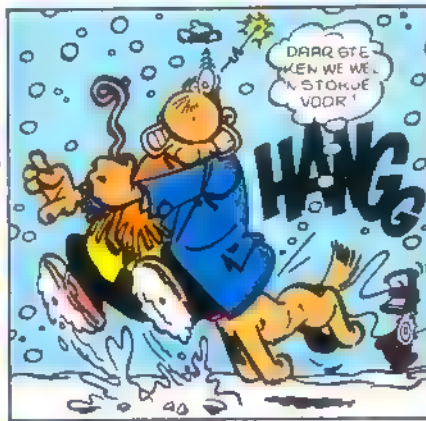
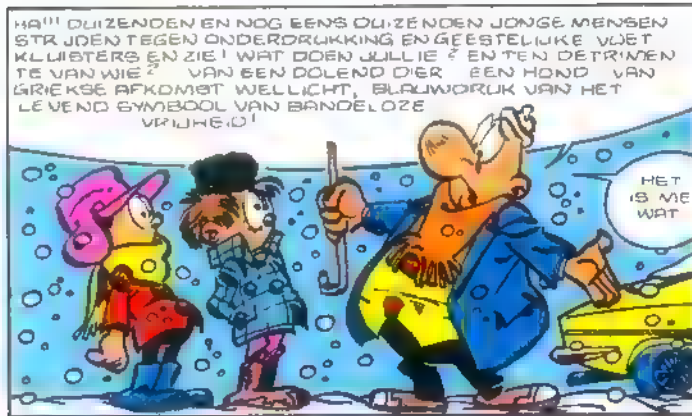
...VAN 'N SPLINTERNIEUW
STRIPFIGUUR

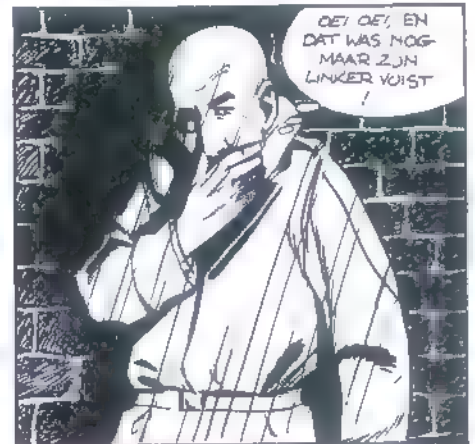
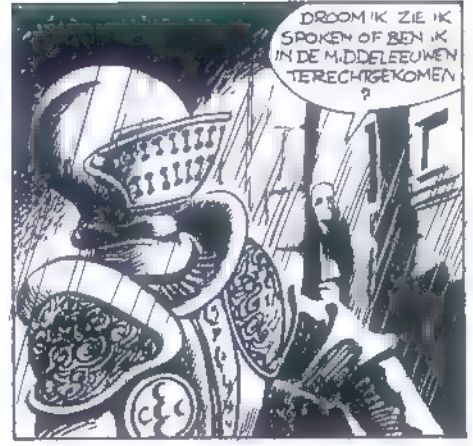

KRAAIENHOVE

WAAROM LAAT U DE ALFLOLOLI-
ANEN NIET MET RUST? U MOET
ZE NIETS OPDRINGEN! ALS U ZE
HUN GANG LAAT GAAN, ZAL
ER ECHT NIETS ERNSTIGS
GEBEUREN. TECHNOROS IS
GROOT GENOEG VOOR DE AL-
FLOLOLIANEN EN AARDBEWONERS

HM... JE ZOU TOCH WEELEENS
GELIJK KUNNEN HEBBEN ER
ZAL TROUWENS NIETS ANDERS
OPZITTEN WE MOETEN JE WEL
JE ZIN SEVEN. GOED, SA MAAR
NAAR ARGOL EN ZES HEM DAT
DE ALFLOLOLIANEN KUNNEN
WONEN WAAR ZE WILLEN

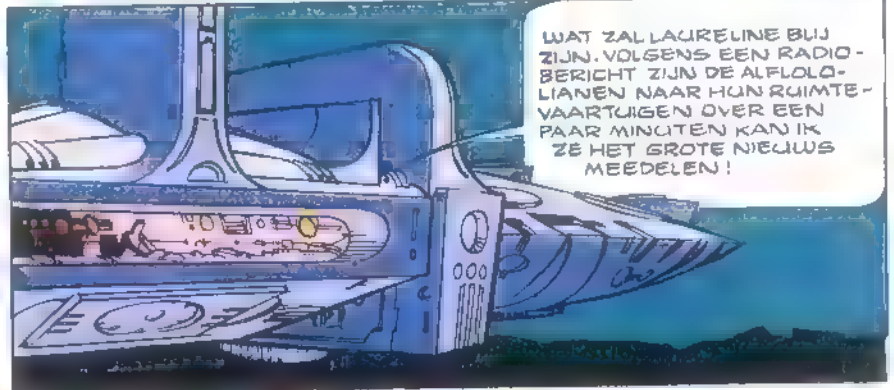
KVER-
TREK
METEEN

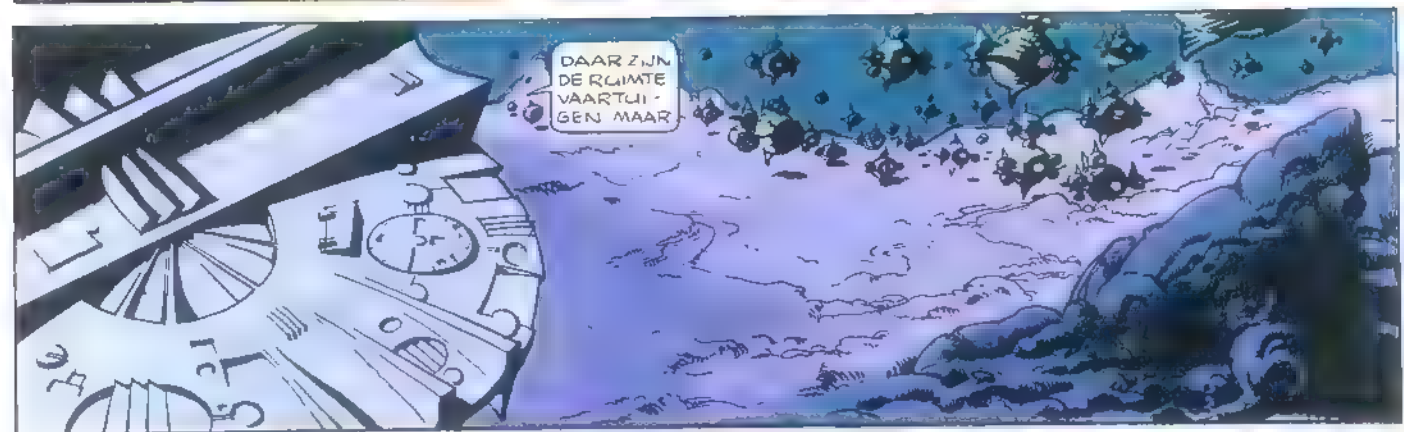
NEEM JE EIGEN RUIM-
TESCHIP MAAR. DAN
BEN JE ER EERDER...

IK HOOP DAT HET
LOT JE GUNSTIG GE
ZIND IS... ELKE MI-
NUUT DAT DE MA-
CHINES STILSTAAN
KOST ONS EEN
FORTUIN

EEN PAAR MINUTEN LATER IS RAVIAN AL OP WEG...

WAT ZAL LAURELINE BIJ
ZIJN. VOLGENS EEN RADIO-
BERICHT ZIJN DE ALFLOLO-
LIANEN NAAR HUN RUIMTE-
VAARTUIGEN OVER EEN
PAAR MINUTEN KAN IK
ZE HET GROTE NIEUWS
MEEDELEN!

DAAR ZIJN
DE RUIMTE
VAARTUI-
GEN MAAR

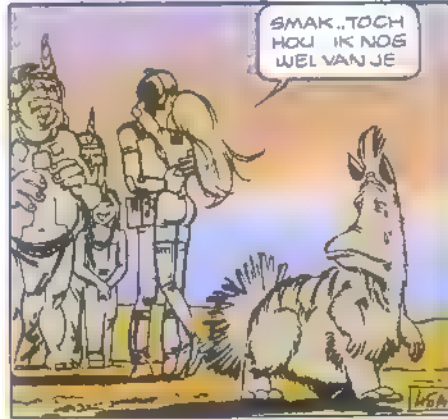
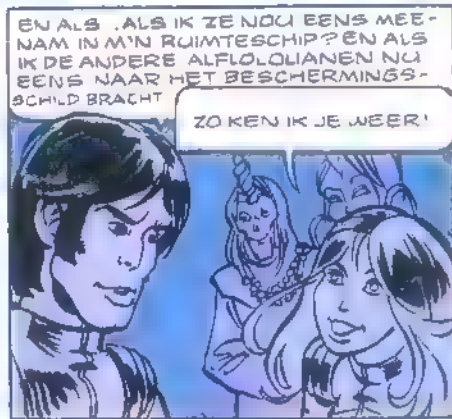
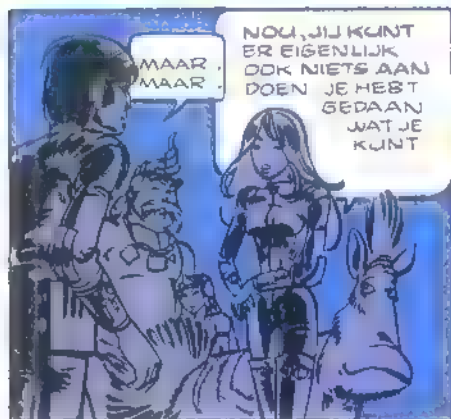
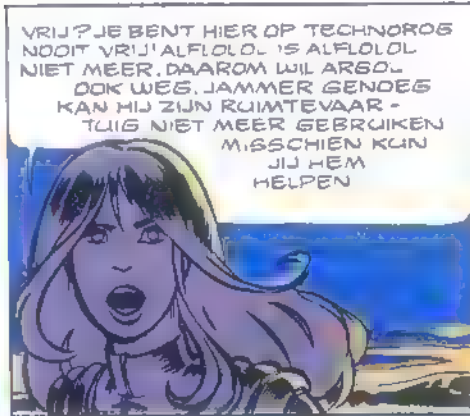

ZE VER-
TREKKEN
WAT MOET
IK NU
DOEN?

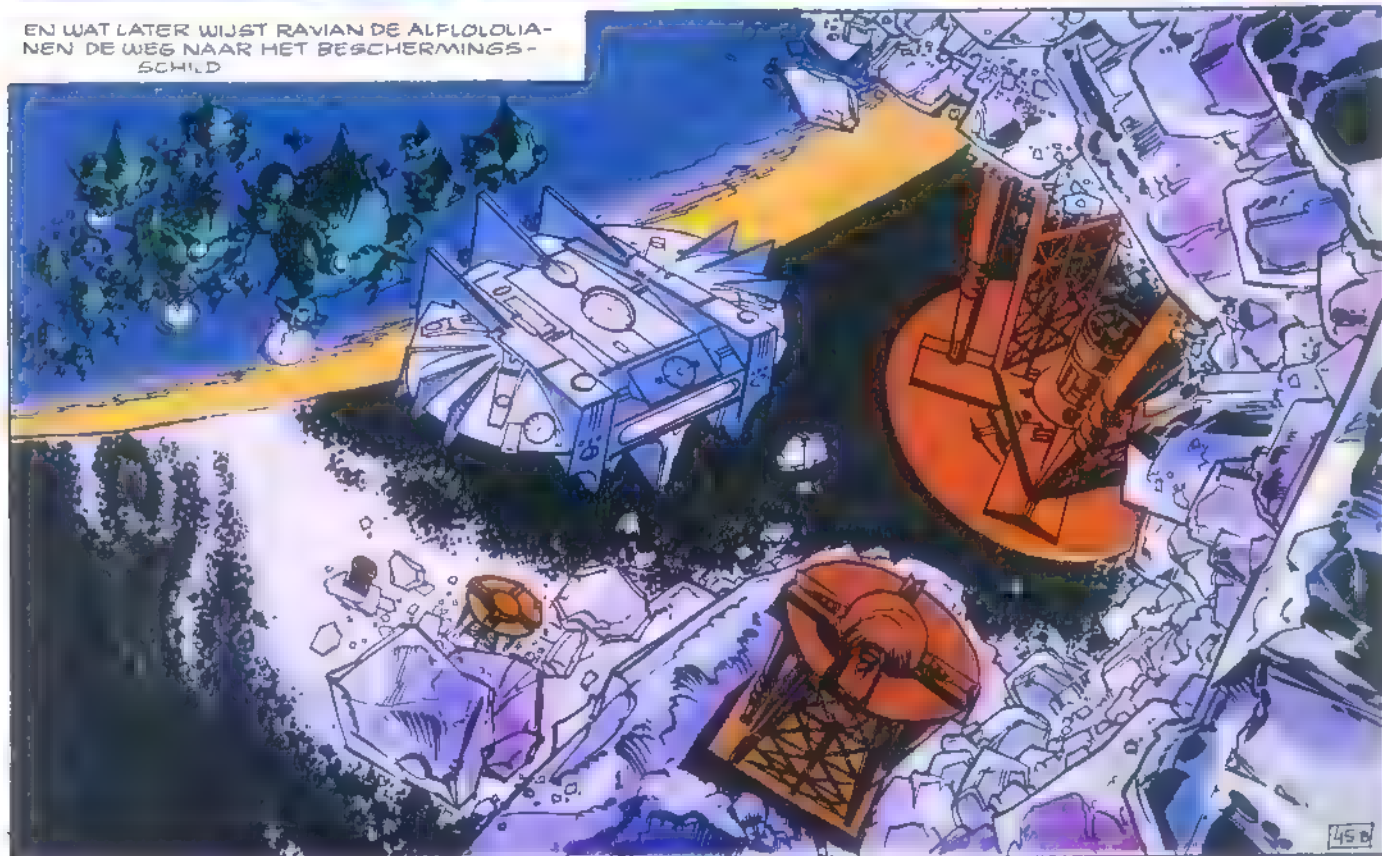

HA'DAAR
HEB JE AR-
GOL? K ZAL
MAAR JAN-
DEN

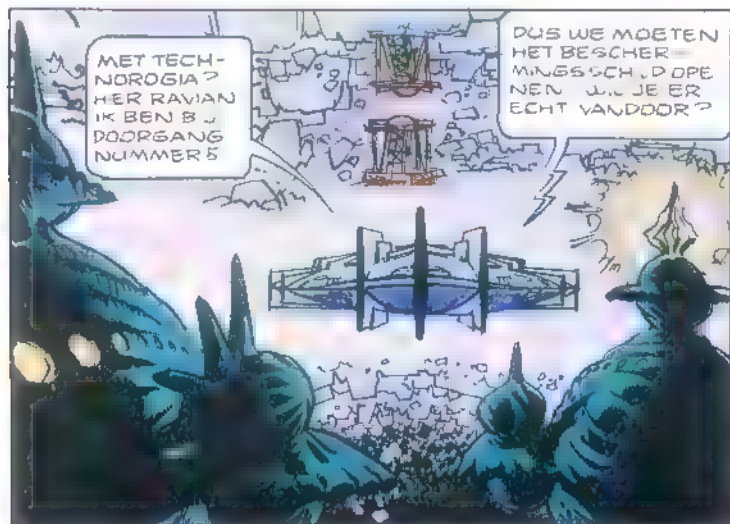

EN WAT LATER WIJST RAVIAN DE ALFLOLOLIANEN DE WEG NAAR HET BESCHERMINGS-SCHILD

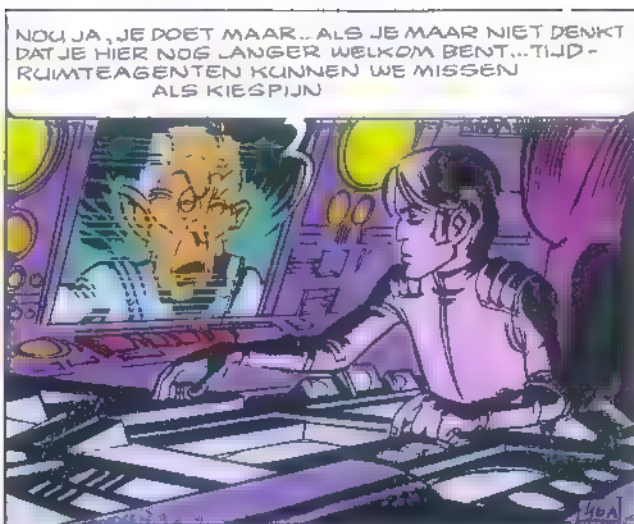

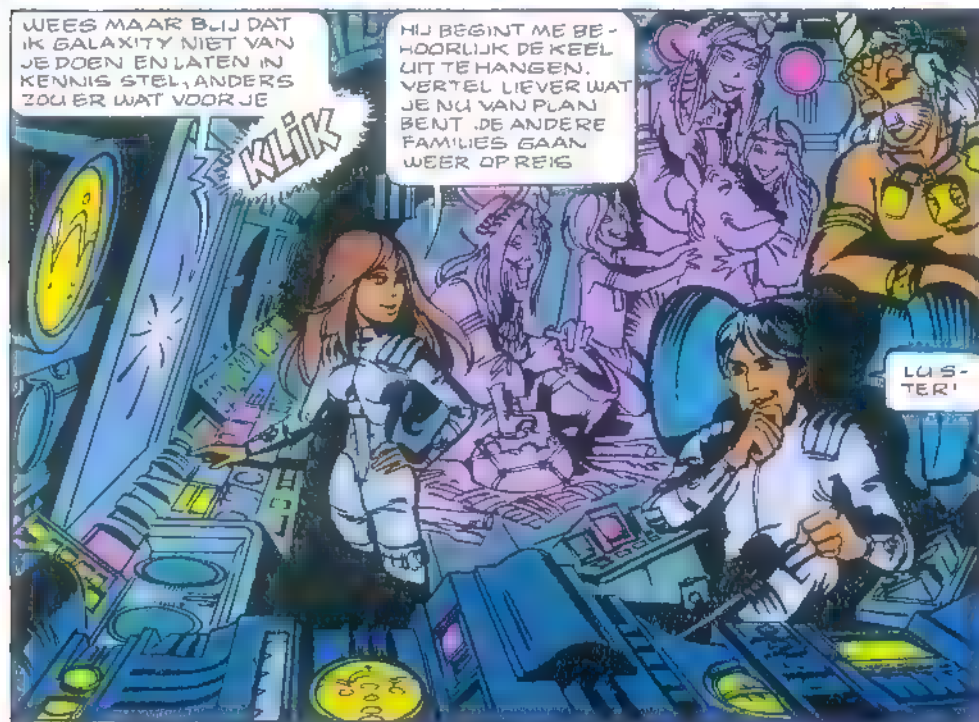

MET TECHNOROGIA?
HER RAVIAN
IK BEN BIJ
DOORGANG
NUMMER 5

DUS WE MOETEN
HET BESCHER-
MINGSCH. D OPE-
NEN... JE ER
ECHT VANDOOR?

NOU JA, JE DOET MAAR... ALS JE MAAR NIET DENKT
DAT JE HIER NOG LANGER WELKOM BENT... TIJD-
RUIMTEAGENTEN KUNNEN WE MISSEN
ALS KIESPIJN

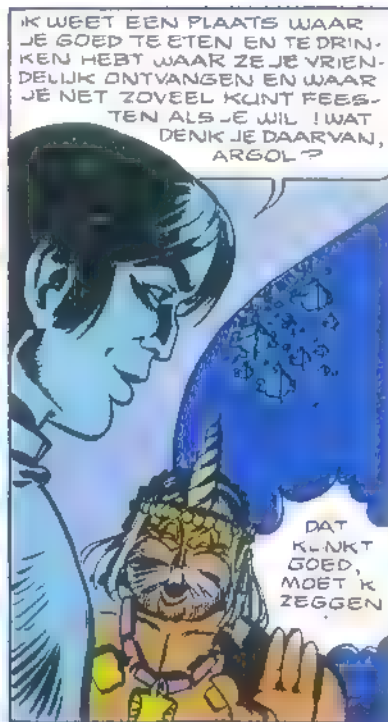

WEES MAAR BLIJ DAT
IK GALAXITY NIET VAN
JE DOEN EN LATEN IN
KENNIS STEL, ANDERS
ZOU ER WAT VOOR JE

KLIK

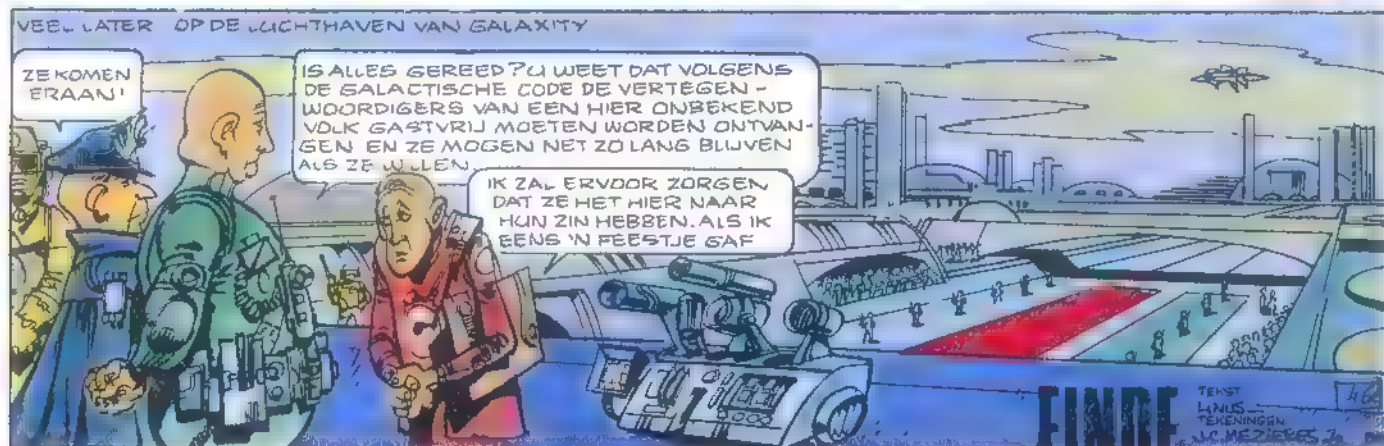
HIJ BEGINT ME BE-
HOORLIJK DE KEEL
UIT TE HANGEN.
VERTEL LIEVER WAT
JE NU VAN PLAN
BENT. DE ANDERE
FAMILIES GAAN
WEER OP REIS

LUS-
TER!

IK WEET EEN PLAATS WAAR
JE GOED TE ETEN EN TE DRIN-
KEN HEBT WAAR ZE JE VRIEN-
DELIJK ONTVANGEN EN WAAR
JE NET ZOVEEL KUNT FEES-
TEN ALS JE WIL! WAT
DENK JE DAARVAN,
ARGOL?

DAT
KLINKT
GOED,
MOET IK
ZEGGEN

ZE KOMEN
ERAAN!

IS ALLES GEREED? U WEET DAT VOLGENS
DE GALACTISCHE CODE DE VERTEGEN-
WOORDIGERS VAN EEN HIER ONBEKEND
VOLK GASTVRIJ MOETEN WORDEN ONTVAN-
GEN EN ZE MOGEN NET ZO LANG BLIJVEN
ALS ZE WILLEN

IK ZAL ERVDOOR ZORGEN
DAT ZE HET HIER NAAR
HUN ZIN HEBBEN. ALS IK
EENS 'N FEESTJE GAF

EINDE

TEKST
L. VAN
TEKENINGEN
J. C. MEIJER

46

pep's lonely hearts club

EEN **POLTERGEIST** SPOOKT ROND IN DE NIEUWE WILKEN VAN HET LONDEN VAN DE 19EE E.L.W. BR EMBUSSEN VLIAGEN DOOR DE LICHT. VOLGENDE WEEK IN REP HET NIEUWE AVONTUUR VAN **LLEWELYN FFLINT** DE POLTERGEIST VAN BADHAM HOIJSE

VOLGENDE WEEK, EEN INTERVIEW MET FFLINT - TEKENAAR **PETER VAN STRAATEN!**

volgende week

volgende week

PHILEMON!

volgende week

ONZE VRIEND SCHRIKT OP UIT ZIJN DROMEN. HIJ STAAT OP HET PUNT EEN AVONTUUR TE BELEVEN EEN AVONTUUR EEN AVONTUUR. HET HEET NIET PHILEMONS WALVIS-VAARDER AL VAART HIJ WEL WALVIS. HIJ LOOPT OOK AL OOG LICHTBAAN-MAAR

PHILEMON EN HET LUCHTKASTEEL...

ZET JE SCHRAP!

volgende week

VOLGENDE WEEK DEINDE IKS MET DE TWEEDE EPISODE VAN "WIE DROEGT EEN STREP KNUT ANDERSEN" HET IS AL WERLEN TIJD LIEFDE DAT H. VOOR HET EERSTE PEP VERKIESEN. ONS JOUB LEMNUMMER PEP NO. 1979, EN DAAROM PRIGSEN WE EVEN JE GEHEUGEN OP KNUT WAG TOPN. NOG MECHANIEKEN EN VOORDE MET ZIJN ZWIGTER ZIJN OUDERDICKARD EN BAAS PETER EEN HELTIEP. IEG DIE JIEEN DRENG. E. E. VALLER TOEN KNUIT OP EIGEN HOIT. E. MET DE DRAGATER VAN ZIJN BAAS GINGER WIDEN GELUKKIG KWAM ALLES TIJN POUTJES TOEG. HT EN ALTEER AF. EVER NOG GAAT KNUIT WE INVERVALING RACEN!

KNUT ANDERSEN: SABOTAGE

voortufluchtig

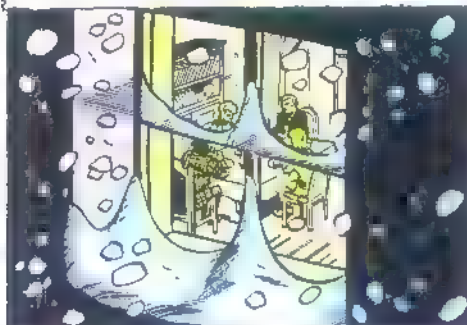
door Jan van Haasteren

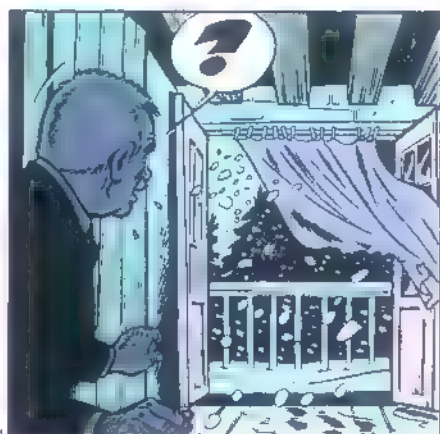
RIK RINGERS

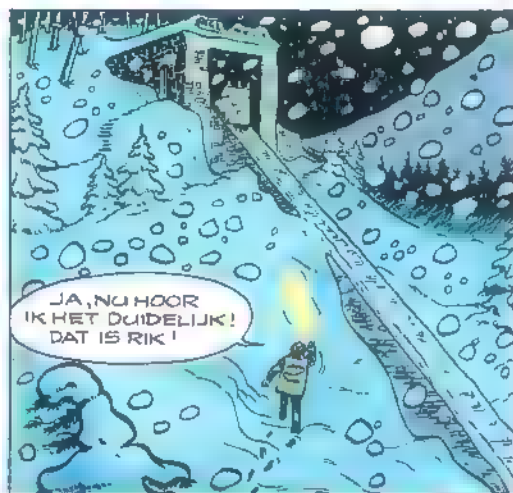
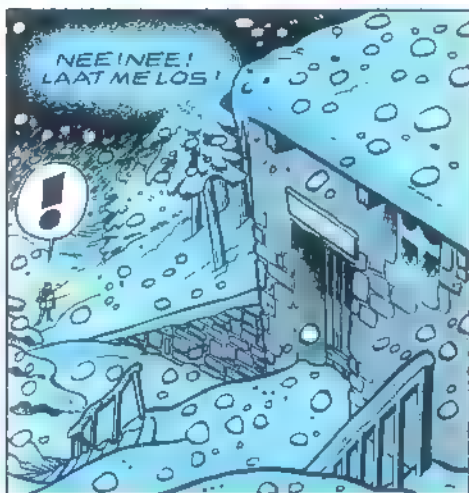
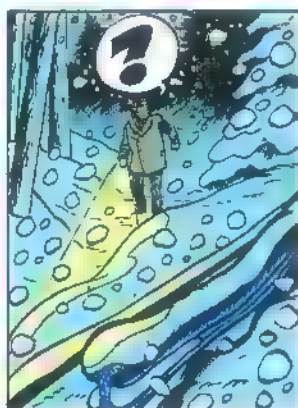
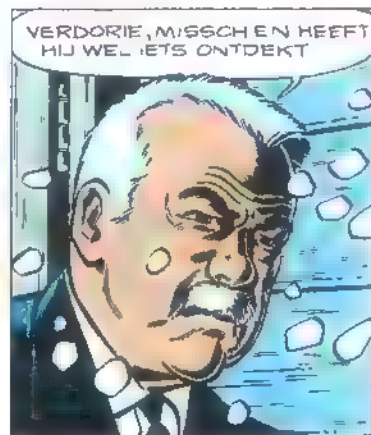
TJJDENS DE AVONDMAALTIJD IS HET ERG STIL AAN TAFEL SWIFT ZIT DIEP IN GEDACHTEN VERZONKEN, IEDEREEN IS BLIJ ALS HET TIJD IS OM TE GAAN SLAPEN

ONDANKS DE PROTESTEN VAN NADINE WAKEN DE COMMISSARIS EN RIK OM BEURTEN BIJ HAAR KAMER ALS DE COMMISSARIS RIK WAKKER GAAT MAKEN

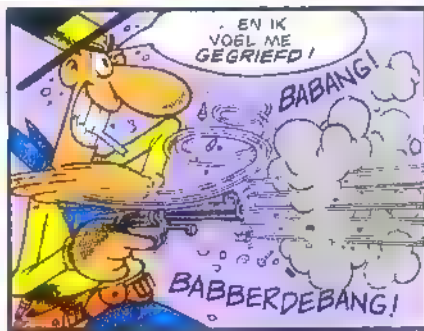
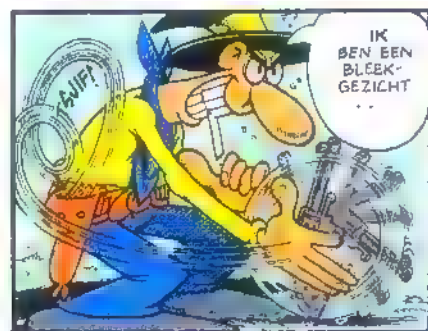
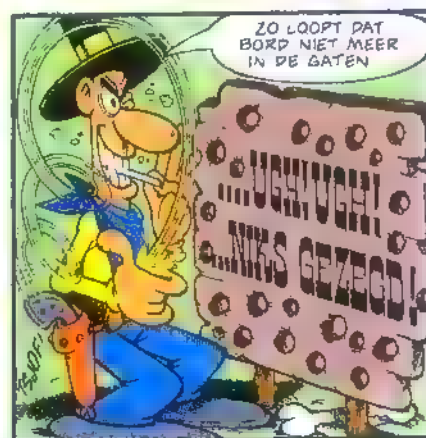

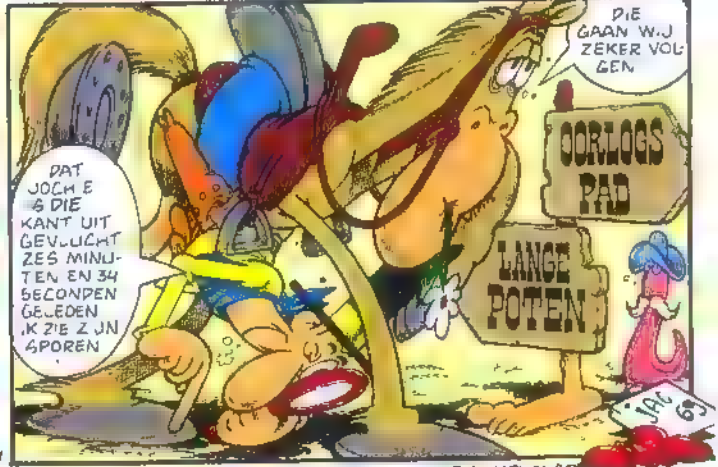
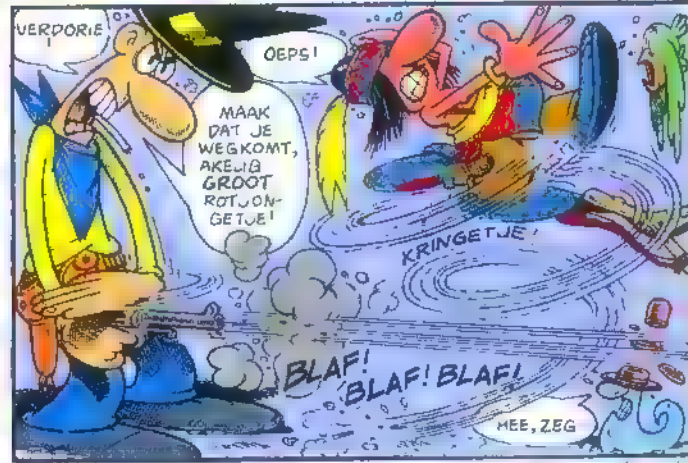

EN ... COCCO BILLY THE KIP

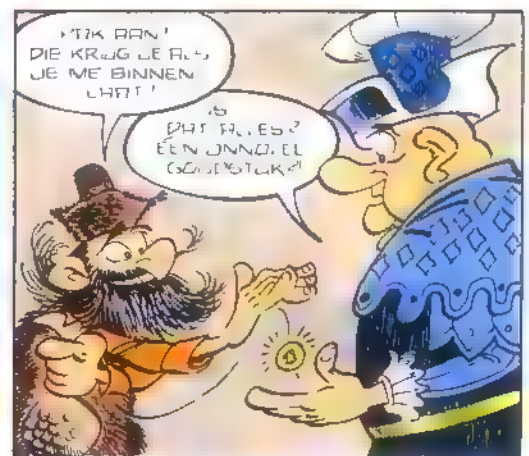

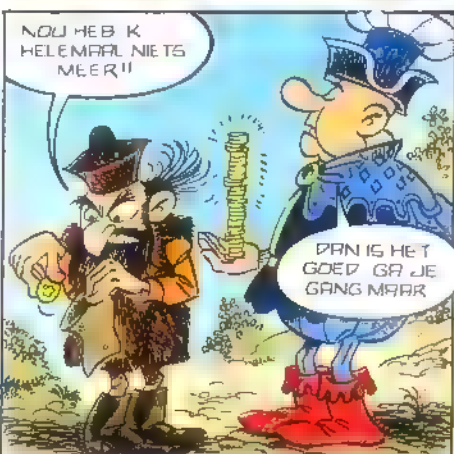

KONING YAROSLAV

PETER

tekst Jan de Rooij

tekening Ger van Wulften

KOELEWIJN

„Een interview? Okay, maar op één voorwaarde. Je moet niet over de Kom-van-dat-dak-af-periode van de zestiger jaren gaan praten. Die tijd is voorbij. En als je als producer van grammofoonplaten ergens niet over wil praten, dan is het over dingen die geweest zijn.”

Twee dagen na dit telefoongesprek ontmoeten we Peter Koelewijn (31) in het kantoor van Phonogram in Hilversum. We hebben een afspraak met hem om één uur, maar om kwart voor twee is hij er nog niet. Dan stuift hij plotseling binnen, verontschuldigt zich (jongen, ik heb het zo ontzettend druk, helemaal te gek, hoor), valt neer in een stoel en gooit de benen op het bureau. We kunnen beginnen. Peter Koelewijn: „Eén ding wil ik duidelijk stellen. Peter Koelewijn is als zanger minder belangrijk dan z'n artiesten.

Ciska Peters, Bonny St. Claire en Willeke van Ammelrooij om er maar een paar te noemen, gaan me boven alles. Als hun platen in de hit-parade staan, ben ik pas tevreden. Mijn eigen carrière is van secundair belang. Optreden doe ik nog regelmatig, dat wel, zo'n twee keer in de week. Maar ik doe het niet voor de poen. Ik vind het gewoon erg leuk, ik heb er nog steeds enorm veel lol in. Met de Rockers doe ik een stel Nederlandse nummers van onze eisees en een paar ouwe rockers: Hello Josephine, Do You Wanna Dance, Long Tall Sally en zo. De sfeer staat bij zo'n optreden prima. Ik haal mensen op het podium, laat ze als ze dat willen „Kom van dat dak af” meezingen, maak grappen, kortom: het is altijd lachen, gieren, brullen gebiazen. Ga maar eens een avondje mee. Dan kun je jezelf overtuigen.”

Heb je nog tijd voor jezelf? PK: „Nee, m'n werk eist me volledig op. Weet je hoeveel kilometer ik jaarlijks met m'n Peugeotrijd? Zo'n 90.000. Kun je nagaan. Naast het produceren en het optreden, presenteer ik ook nog twee keer in de week een programma voor Radio Luxemburg. Daar moet ik elke week een dag voor naar Brussel. Jongen, ik ben zo druk als een gek. Aanstaaende zondag heb ik weer eens een keer een avondje vrij. Daar verheug ik me nu al op. Mijn vrouw Mieke behandelt me dan alsof ik de koning van Sheba ben. Ik ga op de bank liggen, zet de tv aan en ga naar het voetballen kijken met een te gekke serie flessen wijn uit 1945 tot 1958 naast me. Dat wordt te mad, die avond.”

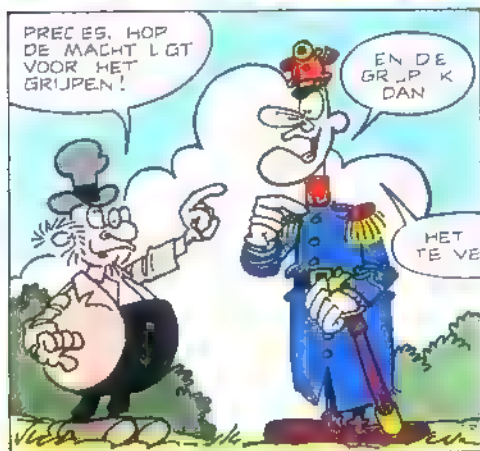
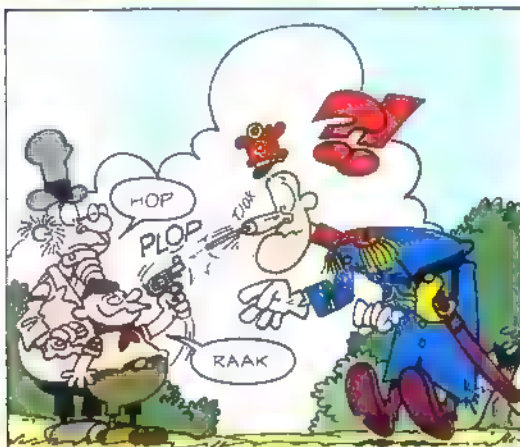
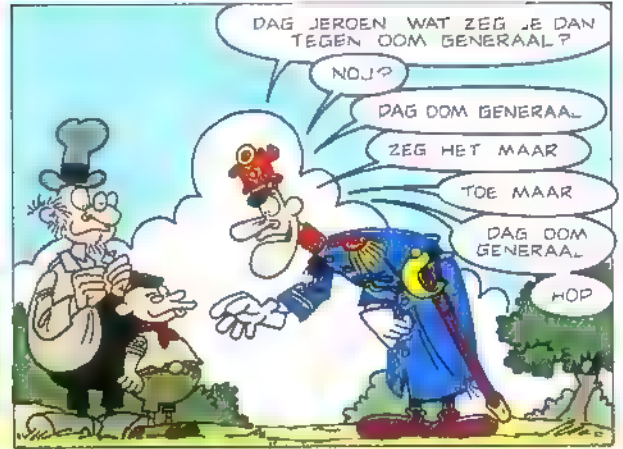
Aan welke eisen moet een producer voldoen? PK: „Een goede producer, en daar reken ik mezelf onder, is verantwoordelijk voor alles. Hij is bij de voorbesprekingen, hij kiest de nummers, schrijft ze zo nodig zelf en spreekt met de arrangeur, dat is meestal Harry van Hoof, het arrangement door. Met de technicus bepaalt de producer de sound. Die jongens vergeet ik altijd te noemen. Maar ze zijn ongelooflijk belangrijk. Tja, en dan bepaal je

in overleg met de commerciële afdeling wanneer de plaat uitkomt. Met de promotie-afdeling zorg je tenslotte voor de radio- en televisieplugging.” Juist op dat moment loopt een mannetje van de promotie-afdeling wiens naam ons ontschoten is, het vertrek binnen. Een komische act voor twee personen volgt. Promotiemann: „Bonny (Bonny St. Claire, Pep) kwam pas om twaalf uur binnen. Twee uur te laat.” PK: „Als ik haar straks zie, scheld ik 'r voor rot.” Promotiemann: „Maar ze moest naar de dokter.” PK: „Is ze er geweest?” Promotiemann: „Nee, dat niet.” PK: „En die gup die ze bij zich heeft, schop ik nog 'ns voor z'n kont. Hij zal wel weer over het spitsuur gaan zeuren.” Einde van deze act. We moeten weer een spitse vraag voor Petertje bedenken. Hoe word je producer? PK: „Ik zal je vertellen hoe ik zelf in dit vak verzeild ben geraakt. Zes jaar geleden was ik nog journalist bij het Eindhovens Dagblad. Doordat het blad fuseerde, werd ik overbodig. Ik ben toen bij Phonogram gaan werken. Dat zag ik wel zitten. Ik zou een opleiding voor producer krijgen, maar daar knapte ik al gauw op af. Ik had geen zin om een jaar of zeven mee te hobbelen met mensen die zelf nauwelijks het vak beheersten. Trouwens, die eerste tijd kon ik samen met Hans van Hemert (o.a. producer van Mouth & MacNeal) de vergaderzaal schoonmaken, post naar het postkantoor brengen en vuilnisbakken buiten zetten. Dat kwam me al gauw de strot uit. Bij toe- val ontmoette ik toen op een Amsterdams terras Ronnie (van Ronnie & The Ronnies). Hij zegt: Jij ben Peter Koelewijn, hé? Ik zeg: Dat klopt. Nou, zegt-ie, ik zing beter dan jij, ik ben de beste zanger van Nederland. En als ik jou was, zou ik maar eens gauw een plaat met me gaan maken. Ik zeg: okay, loop naar huis, keer m'n spaarpot om, haal er 800 gulden uit en bespreek de studio. Samen met Ronnie heb ik toen Boem Boem Is Ho op de plaat gezet. We verkochten er zo'n 4000. De tweede single Beestjes werd een grote hit. 100.000 werden er van omgezet. Kijk, als je overtuigd bent van je kunnen, als je zonodig moet produceren, haal dan je geld van de bank. Dat is de enige raad die ik jongens die dit vak in willen, kan geven. Ik word constant aangeklampt door die miskende talenten die plaatjes willen maken. Maar dan moet het wel vanzelf gaan. Ze doen er geen moeite voor. Kotsmisselijk word ik van ze. Die lui die aan je schouder zitten te gieren, sla ik nog eens met het hoofd tegen de muur.”

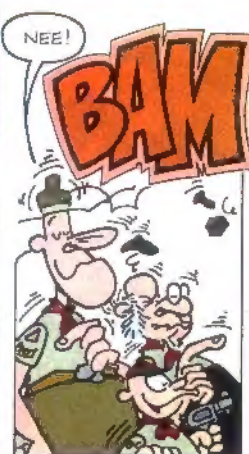
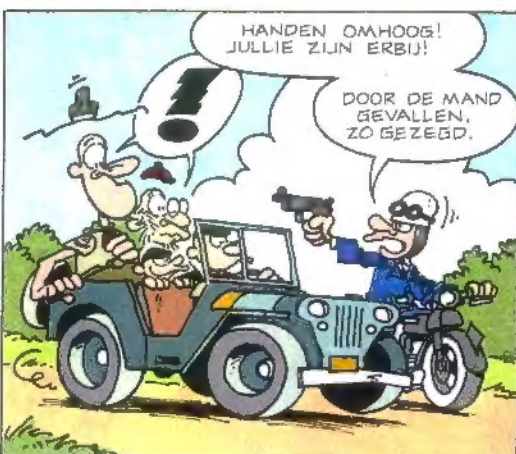
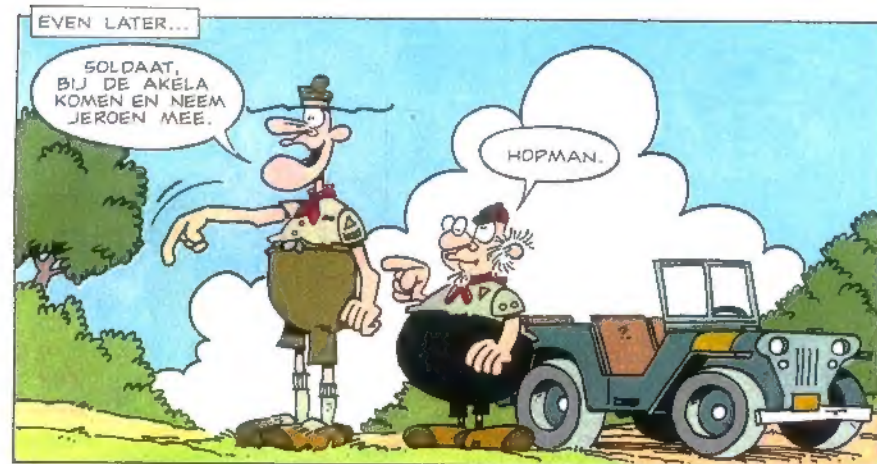

DE GENERAAL

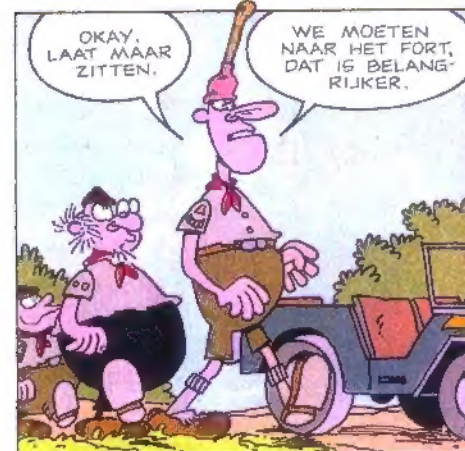
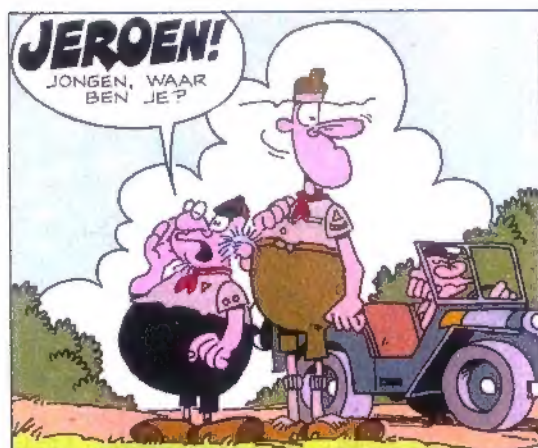

DE GENERAAL

Flippie Flink

DOOR: MORT WALKER

VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

KLEUR: SANDER WILGMAN

